

ప్రతి దినము ప్రకటింపఁబడును

VOL. 5.

చెన్న పట్టణము 1919 వ సం॥ మార్చి నెల 19 వ తేది బుధవారము

No. 287

సంపుటము. ౫

కాళియ క్రి నా మ సంచ త్పర ఫాల్గుణ మాస బహుళ తృతీయ 3.

సంచిక ౨౮౭

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు పరమౌషధము

వెల స్వల్పము
తల నొప్పులకు
వేరు పొందినది.
గుణము లే కుండిన
మీ వైకము మీకు
ఇయ్యబడును.
వనమూలికలచే
చేయబడును.
సువాసన గలది.

గుణ మధికము
పంచభౌషను
చూచి కొనిన
మోస ముండదు.
ఒక సారి పరీక్షించి
చూడుడు.
చక్కని డబ్బితో
వెల ర అణాలు.
అన్ని దుకాణముల
లోను దొఱకును.

అమృతాంజనము డి పో,

6, తంబు శెట్టి వీధి, మదరాసు.

109, ప్రేరి రోడ్డు, పోస్టు, బొంబాయి.

మోసపోకుడు

తుప్పుపట్టినయిండ్లకుండ చేయురంగులను తక్కువధరలకు కొని మోసపోకుడు.
అట్లు తుప్పుపట్టకుండ చేయునది యొక్కటియే.

వెయిలెన్ డవ్ అండు కంపెనీవారి "బిటు మాస్టిక్ సాల్యూషన్."

Wailes Dove & Company's "Bitumastic Solution."

దీనిని వంటెనలకు కప్పులకును నుచయోగింపుటకు ప్రపంచమందంతట చాల
మంచిది. దీనిని సాధారణముగా రైలువే కంపెనీలును మ్యునిసిపలవారు పల్లికు
వర్క్సువారు బొగ్గుగనులవారు లోహగనులవారు ప్రపంచమందంతట ఎక్కడ
చూచినను వాడుచుందురు. రాలిపోవుటగాని పగిలిపోవుటగాని యుండదు.

వెల రూ. 56-0-0

పోల్ ఏంజల్లు:—ది పోల్ ఇండియా ఇండస్ట్రీయల్సు, లిమిటెడ్.

ది రిలయన్సు ఫౌండ్రీ అండు ఇంజనీరింగు వర్క్సు.

తపాలపెట్టె నెం. 553 రు,

389

మదరాసు

కామోజిష్ గోరునప్పుడు ఈపత్రిక పేరుకూడ నుదాహరింప గోరుచున్నాము

నర్వవృద్ధి క విషనంబిని.

(రిజిస్టర్డ్ (ఓడు మార్కు) 586

మృత్యువృద్ధి నర్వవృద్ధి క విషనంబిని.

మృత్యువృద్ధి క విషనంబిని.

ఇది ప్రతి కుటుంబమునందుండ
కలసిన మౌఖ్యవృద్ధి. అంగ
ముఖాని, కేయిలైదులచే పొగ
ద్రావనములచేయునట్టి. ఎన్ని దినము
జంజనము మందు గుణముమోలెడి,
తేలునట్టి మౌఖ్యము కాక ఎలక,
కుక్క, పాము, జిడ్డి మొదలగు
విషజంతువుల కాటులకు నుదయో
గింపును. వెల పాకెట్ 1-8 0-0-0
పాకెట్ 0-8-0. 1 డెజ్ పాకెట్
వెల రూ. 5-0-0. పాకెట్ 5-0-0.

పాకెట్ 2 ప్యాకెట్లు. రిపియింగ్ పాకెట్ పాకెట్ ఇకాం
వర్క్సులకు 100కి 25 రూపాయలు కమిషన్ నియోజనము.
విడుదల:— ధన లక్ష్మి కం పె ని,
10, లెక్ టేర్ మేట్రి వీధి, పూనామల పోస్టు, మదరాసు.

అద్భుత నివారిణి.

ప్రొఫెసర్ జేమ్సుగారి
ఎలెక్ట్రో టానిక్ వెర్బు

ఇది బలహీను
లకును నీరగు
లకును మందు.
నిద్ర లేకుండు
ట, జ్ఞాపకము
తక్కువగను,
మొదలు దివ్య
గా నుండుట,

కనియందంతిమాత్ర మిచ్చలేకుండుట, నిస్సక్తువ, బలహీను,
ఆయానము, కుష్టనష్టముపొగొట్టును. విద్యార్థులకు, ఉపాధ్య
ములకు గుమస్తాలకు వర్తకులకు, మనోవ్యాధులకు, మొద
లగు వారికి ప్రకృతమైనమందు; బలమును గలిగించును. అనేక
శేలమంది ఇందువలన బాగుపడినవారు. నీవుకూడ నేటిదినమే
ఒక బుడ్డిని కొని దానిమోస్తరు ఒకమారు పరీక్షింపుము.

35 మాత్రల బుడ్డి 1-కి రూ. 1-4-0

40 " " " 2-0-0

మనము! ప రి ము ల్ ద్ర వ్య ము ల రా జు నవినము!

అటో దిల్ బహార్

మనోరమ్యముగాను కొంతకాల ముందునట్టి ఆత్మార్థ
వాసనయును కలదు. ఆత్మకపోల్ సారాయి మొదలగువాటి
యొక్క సంబంధము బొత్తిగాలేదు. చేతిగుడ్డలో గాని చొ
క్కాయ వైనగాని 2-8 చుక్కలు విడిచినంతట ఒక సంజన
సనము మధ్యలోనుంటే యెంత నుఖమయిన వాసనను అను
భవించ వచ్చునో అంత అనుభవించురు. ఇతర వాసనలు ఈ
వేనియుండినా యీ అటోదిల్ బహార్ యొక్క వాసన ప్రాధా
న్యముగా నిలుచును. ఈదినమే ఒకబుడ్డికి వ్రాసి పంపుడు.
వెల 3 డ్రాము బుడ్డి 1-కి రూ. 0-8-0 } వి.పి. చార్జి
" 1 డ్రాము బుడ్డి 1-కి " 0-12-0 } రూ. 0-4-0
" 3 అవున్సుబుడ్డి 1-కి " 2-0-0 } ప్రత్యేకము.
అంగ్లోయిండియన్ డ్రగ్ అండు కెమికల్ కంపెనీ,
నెం 155, నామ్మావనీదు వీధి, బొంబాయి.

ధరలు తగ్గు మార్గ మేది?

[వల్లూరి వేంకటాచార్యులు బి. ఏ. బి. ఎల్.]

మనదేశములో దొరకని సరకులు విదేశములనుండి యుద్ధమునకు పూర్వము సులభముగ దిగుమతియగుచుండెడివి. మనకు నిత్యము కావలసియుండు ఉప్పు పంచదార మొదలగు పదార్థములు సహితము ఇతరదేశములనుండి మనము తెప్పించు కొనుచుంటిమి. మనదేశమునకు ఎక్కువ సరకులను సప్లయ చేయుచుండెడి జర్మనీ ఆస్ట్రీయాదేశములతో యుద్ధమునచ్చిన కారణమున ఆట్టి సప్లయ నిలుపుచేయబడెను. యుద్ధమునందు సముద్రాంతర్గాములవలన ఓడలు ముంచివేయబడుట వలనను యుద్ధకార్యముల నిమిత్తము అనేక ఓడలు గవర్నమెంటు వారే ఉపయోగించుకొనవలసి వచ్చినందునను ఇంగ్లండు దేశ మునుండి మనకు వచ్చుచుండెడి సరకులు కూడ విశేషముగ వచ్చుటకు వీలులేకపోయెను. ఇట్టి కారణములవలన విదేశీ కృత సరకుల ధరలు హెచ్చు అయినవి. ఓడలు లేనికారణమున మన దేశములో పండు పదార్థములు విదేశములకు ఎగుమతిచేయుటకు సౌకర్యములు లేకపోవుట చేత పిటి ధరలు అయినను తగ్గువలసియుండెను. కాని అట్లు జరిగియుండలేదు. మైనిటలనిమిత్తము మిత్రపక్షదళి నిమిత్త మును కొన్ని పదార్థములను గవర్నమెంటువారే కొని యితర దేశములకు పంపివేయుటవలనను మన దేశములో పంటలు సరిగా పండకపోవుటచేతను ఆహారపదార్థముల ధరలు తగ్గుక పోవుటకు గారణములయినవని నాకు బోచుచున్నది. యుద్ధా నంతరము మన కిప్పుడు కరవుదినములు వచ్చి ఆనావృత్తి సంభ వించి కొన్నికొన్ని ప్రదేశములందు రయతులు కష్టపడి సాగు చేసికొన్న భూములందు ఒకగింజ అయినప్పటి పండకపోవుట చేతను అవసరమయిన ఆహారపదార్థముల సప్లయ తగ్గిపోవుట చేతను ఇప్పుడు ధరలు మిక్కిలముగా పెరుగుటకు కారణ మయి యుండును.

కఠవుగానున్న ప్రదేశములకు సరకులను ఎగుమతి చేయమని తమ యిష్టమునచ్చిన ధరలకు అమ్మి ఎక్కువ లాభము పొందవలెనని కొందరికి ఆశగలదు. ధాన్యము ఎక్కు వగా మన డెల్టా జిల్లాలలో పండుచున్నది. హైదరాబాదు దక్షిణండులములకు మామూలుగా ధాన్య మీ జిల్లాలనుండి యెగుమతియగు చున్నది. ఇప్పుడు దేశములో పంటలు జా త్రిగా పోయినవి. ఆప్రదేశములందు ఎంతధర అయినను వెట్టి ధాన్యము కొనుక్కొనవలసిన అవసరము ఇప్పుడు ప్రజలకు కలుగుచున్నది. ధాన్య మక్కడికి ఎగుమతి చేసినయెడల ఎ క్కువ లాభము వచ్చును గనుక పండిన ధాన్య మిక్కడనే ఆ మ్ముటకు వర్తకులు వెనుదియుచున్నారు. వివిధగా ఎగు మతికి అనుమతి ఒసంగబడినయెడల ఇక్కడి ధాన్యమంత యున్నాకక్కడికేపోయి ఇక్కడకూడ కఠవు వచ్చునేమో యనుభూతి చాలచుండి కలదు. అందుచేతనే ఎగుమతికి కలుగ జేయబడిన ఆటంకమును గవర్నమెంటువారు తీసివేయు టకు సంకేపించుచున్నారు.

ఒక ముఖ్యపదార్థమయొక్క ధర యెక్కువ యెప్పుడు గలిగెనో అప్పుడే తక్కిన పదార్థముల ధరలు కూడ హెచ్చు చుండును. ధాన్యముధర ఎక్కువ అయినపక్షమున కూలివాడు సహజముగాకూలియెక్కువ కావలెననికొనును. ఎక్కువకూలి సంపాదించుకొనిన గాని వాని జీవనము గడవనేరదు గనుక వాడు ఎక్కువకూలి కొరకు సహేతుకరముగనుండును. రయతులకు ఊప్పులు కొరత సమయమందు ఎక్కువ కూలి యిచ్చి పని జరిగించు కొనవలసిన అవసరమగుటచేత వారికి కొంచెమయినను లాభము మిగుల వలె నన్నచో వారు పండించుచున్న పంటను ఎక్కువధరలకు అమ్మవలసిన అవస రముకలుగును. కందులు పండించుకొన్న రయతు తనకు కావల సినధాన్యమును ఎక్కువధరకు కొనవలసి యుండుటచేత తన కందుల ధరలను కూడ హెచ్చు చేయును. ఇట్లనే పెసలు మినుములు మొదలగు అపరదినములు పండించుకొను రయతులు కూడ తమసరకుల ధరలు వృద్ధి చేయవలసినవచ్చును. తమజీవన ము గడపుకొనుటకు గొల్లవాండు పెరుగుపాలుధరలు వృద్ధి చేయవలసి వచ్చును. అందువల్ల నెయ్యిధరకూడ పెరుగును. ఈవిధముగా అన్ని పదార్థములయొక్క ధరలును పెరుగవలసి వచ్చును.

ధరలు పెరుగుటకు వైన వివరింపబడిన కారణములే గాక మరికొన్ని కారణములు కూడ గలవు. మనకు అవసర మయిన సరకు తక్కువ సప్లయఅయిన పక్షమున అందలి అవ

సరమును బట్టియు ఆయావర్తకుని అదృష్టమును బట్టియు ధర పెరుగవచ్చును. మనకు యితరదేశములనుండి దిగుమతికా వలసియుండు సరకులయొక్క ధరలు ఏకాగ్రణమున నైనను ఆయాదేశములందు వెరిగిన యెడల మనదేశమందు కూడ పెరుగుచుండును. ధరలు పెరుగుటకు ఎగుమతి దిగుమతికి యేర్పడియున్న రైళ్లుకూడ కొంతవరకు కారణము లయినవి. రైళ్లు రాకపోవుము మన ధాన్యము వగయిరా సరకులకు ఉండే ధరలు ఇప్పుడు రైలువచ్చినతరువాత పదిరెట్లు వెరిగినవి.

ధరలు ఒక పర్యాయము వెరిగినయెడల తగ్గించుట చాల కష్టముగా కనబడుచున్నది. ధరలు పెరుగుటవలన కొద్ది మందికి విశేషలాభము కలుగవచ్చును. కొంతమందికి లాభనష్ట ము లేమియు లేక పోవచ్చును. కొంతమందికి అనగా భాగ్య వంతులకు విశేషకష్టము లేకపోవచ్చును. కాని జన సామాన్యముకు ఇప్పుటిధరలవలన బహుకష్టములు సంభవించుచున్నవి ఇంకను కొన్ని ధరలుఈవిధముగానే నున్నయెడల దేశము నకు నష్టము సంభవింపకమానదు. మిత ఆదాయములు గల ప్రజలు వారి ప్రాణములు కాపాడు కొనుట కెంత బాధపడు చున్నారో మన మాహింపజాలము. ఇప్పుటి రుణమో ఫణ మో చేసికొని తినవచ్చుముగాక యికయుండు వారి పాల్గొట్టుం డునో తెలియ కున్నది.

ఎగుమతి దిగుమతులను గురించి గవర్నమెంటు వారే ర్పచ్చిన నిశ్చయములు సరిగా అమలు జరుగుచున్నట్లు కనపడ దు. బండ్లమీదను పడవలమీదను సరుకులు దొంగతన ముగా నడుచుచునే యున్నవి. పిటిని ఆపుట ను గవర్నమెంటు వారికి సాధ్యమగుట లేదని గవర్నమెంటు మెంబర్లే చెప్పియున్నారు. మరిన్ని వారేర్పచ్చిన నిశ్చయములు సహితము ధరలు తగ్గించుటకుబదు లుగా కొంతవరకు హెచ్చించుటకే కారణములయినవి. నీవిలు సప్లయ కంట్రోలరు గారి ఆఫీసులో ఉత్తరువులు పొందుటకు ను సరుకుల వేగవలనిమిత్తము రైల్వేఆఫీసర్లకును వర్తకశిల్పి లంచములన్నియు వాత ప్రజలమీదనే వేసి కట్టుచున్నారు. ఈ నిశ్చయములు ధరలు తగ్గించలేకపోయినవని కొందరు అభి ప్రాయమును తెలిపియున్నారు. ఇంతవరకును గవర్నమెంటు వారు ఎగుమతి దిగుమతుల నిమిత్తము కొందరు ఆసామిలకే రై నెస్సుల నిమిచ్చుచున్నారు. దీనివలన ఫలితము కనబడలేదు.

ఆహారపదార్థములు దేశములో ఎంతెంత పండినదిన్ని ఎంతనిలవయున్నదిన్ని తెలుపు లెక్కలు గవర్నమెంటువారిది వరకు సంపాదించియున్నారుని అందరిని నమ్మకము కలదు. ఏజిల్లాలో ఎక్కువసరుకుగలదో ఆజిల్లాలోనుండే ఏజిల్లాలో సరకులేదో ఆజిల్లాకే ఎగుమతిచేయుటకు సౌకర్యములు కలుగచేయవలసి యున్నది. అవసరమయిన రైల్వేవేగములు వివిధగా సప్లయచేయవలసి యున్నది. కొందరు కొం దరు ఆసామిలకే రై నెస్సు లివ్వక ఆయాజిల్లాలకు యిష్టము వచ్చినవారిని ఎగుమతిచేసికొన నివ్వవలెను. గవర్నమెంటు వారే ధరలు నిర్ధారణచేయవలసి యుండును. ఈపద్ధతి ఆచరణయము కాని యెడల ముఖ్యమయిన సరుకులన్నియు గవర్న మెంటువారే కొని తక్కువ ధరలకు ప్రజలకు విక్రయించుట అత్యవశ్యకము. ఇందువలన గవర్నమెంటువారికి చేతిసాము తగులుబడి అయి వారికి నష్టమురావచ్చును. కాని ప్రజలక్షేమ మును వారు ఆపేక్షించేయెడల యీ మార్గము నవలంబించుట ముఖ్యవసరమై యున్నది. అట్లు చేసినగాని ధరలు తగ్గునను ఆశ గనిపించదు.

ఏలూరి వార్తలు.

(మాస్కోయ విలేజురి వద్దనుండి)

ధరలు

ఏలూరు, మార్చి 18:—మాపురమున ప్రజలకు కావలసిన పదార్థములన్నియు కన్నులెరుట కనబడుచున్నప్పటికి వాటిని అనభవించుటకు మాత్రము వారు నోచుకొనలేదు. ధరలు మిక్కిలముగా వెరిగియున్నవి. తగ్గు వను ఆశయినను కలుగుచుండుటలేదు. తినుటకు ఆహారపదార్థములు గాని కట్టుకొనుటకు బట్టలుగాని కొనుట కలవిగాకున్నవి. సామాన్య జనులును బీదవాండ్రును బహుకష్టముతో జీవనమును నిలుపు చున్నారనుట కెంతమాత్రమును సందియములేదు. గవర్నమెం టు వారి కి సంగతి కొంతతెలిసియు కొంతతెలియకయు ఏమి యు చేయలేక కొట్టు కొనుచున్నారు. ప్రజలందరిని నమాదేశ పరిచి వారితో నాలోచించి తగు సమహాయములను గవర్న మెంటువారు శీఘ్రకాలములో చేయనియెడల ప్రజలు తుదాదాపీడితులయి మలమల మాడిపోదురు.

నీటి సప్లయ.

ఈనెల 5వ తేదీనుండి మా పురమున కుళాయిల ద్వారా నీటిసప్లయ ఆగుచున్నది. కుళాయిలసంఖ్య బహు స్వల్పమగుటచేత అందరికిని అందుబాటు అగుటలేదు. మరిన్ని క్రొత్తనీటిని కొందరు సంకేపించుచున్నారు. కాలవనిండా నీరు యింకను ఉండుటచేతను కుళాయిలనీరు రుచి తక్కువ గా నుండుటచేతను ప్రజలు చాలమంది కాలవనీరే వాడుకొను చున్నారు. ఎండలు పెరుగుచున్నవి. రోడ్లమీద దుమ్ముకళ్ల లాకి కొట్టుచున్నది. కుళాయిలనీరు వచ్చినప్పటికిని మృగిసి పొల్చీవారు ముఖ్యమయినరోడ్లు అయినను నీటితో తడుపకుం డుట కడుకోచనియముగా నున్నది. మూగినిసిపల్ కచ్చెన్సిలరు పదవి లభించేవరకు పురాభివృద్ధికి పాటుపడెదమని ప్రగల్భము లను పలికిన కచ్చెన్సిలర్లకు యిట్టి స్వల్పలోచనలు లోచవు కాబోలు.

హత్యలు

మాలగూడెమయిన మంగాయగూడెములో ఒక మాల వాడు యిద్దరిని హత్యగావించెను. ధర్మజగూడెములో ఒక హత్య జరిగినట్లు తెలియవచ్చినది. ఈ మాడు హత్యలను గురిం చియు పోలీసువారు విచారించుచున్నారు.

"గత మాడుసంవత్సరముల నుండియు తలుకు తాలూ కాకు తహశీల్దారుగా పనిచేయుచున్న కే. శతకోపరామాను జాచార్యులుగారు గన్నవరం తాలూకా తహశీల్దారుగా మార్పు బడిరి. వారిస్థానే మ-రా-శ్రీ, లక్కరాజు లక్కరాజుపం తులుగారు నిన్నటిదినమున చార్జి పుచ్చుకొనిరి. ఆచార్యులుగారు బహు ప్రజావంతులును సమర్థులునగుటచేత నిమ్మకు నీరుపోసి నట్లు కొంతకాలమువరకు గడవగలిగిరి. కాని కాలమొకరితి గా నడచినదికాదు. క్రమక్రమముగా వీరుకారణాంతరములచే ప్రజలకు విశేషకష్టములు తెచ్చివెట్టిరి. మాక్రొత్తతహశీల్దారు వారు క్రొత్తమార్గముల దొక్కి ప్రజానరంజకముగా ప్రజా పాలన మొనర్తురగాకయని పరమేశ్వర్యని ప్రార్థించుచున్నా ము." అని కాట్రావులపల్లి వెంకటాచార్యులారావు గారు మాకు వ్రాయుచున్నారు.

యుద్ధము ! యుద్ధము !! ఆయుర్వేదమునకును, అంటుడురోగములకును, కాని, నిత్య వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యగారి (1045) కలరా, ప్లేగు, ఇన్ ఫ్లుయెంజా రోగములకు కుదుర్చు ఔషధములను, నిజపరీక్షనవో నీ కట్టి భయము లేక నురక్షితముగా నుండగలవు. శ్రేష్ఠమైన, వాత నవి. కొన్ని కొన్ని ప్రదేశములందు 100-కి 100 మంది రక్షింపబడిరి. కలరామందులు పెట్టు 1-కి రు 0-12-0 ప్లేగు " (వెద్దది) " 1-12-0 " " (చిన్నది) " 1-2-0 ఇన్ ఫ్లుయెంజామందుల పెట్టు " 1-8-0 మా ధన్యంతరి లేహ్యము ఇన్ ఫ్లుయెంజా రోగము కుదిరిన పిదప గుణము చేయుటకై పుచ్చుకొనదగినది. డబ్బి 1-కి రు 2-8-0 ఇంకను ప్రపంచప్రఖ్యాతిపడసిన ఔషధము లనేకములు గలవు. ప్యాంకింగుపోస్టిజులకు ప్రత్యేకము. ధరభాస్త్ర చేసినవారల కుచితముగ క్యాటలాగు పంపబడును. ఆయుర్వేదాశ్రమం, గుడి, ఆచారప్పన్ విధి, జి.టి. మదరాసు.

బయ్యా - నరసింహేశ్వర శర్మగారు

ఇండియా సామ్రాజ్య శాసనసభ.

రౌలత్ చట్టము ఆమోదించబడుట

మా శర్మగారు రాజీనామా నిచ్చుట.

(న్యూ యిండియా నిలేఖనము.)

బెనర్జీగారి సవరణ.

మా రంగస్వామయ్యగారు.

స్వాతంత్ర్యము గల దేశములందు ఎందరో లింగములు ను క్లెమెన్సోలును హత్య చేయబడినను తొందర లేకుండా ఈ దేశమున నెచటనో ఎవరో కొద్దిమంది ఉండేవారితో మున నెన్నడో యొక హత్యచేసినందున నిపుడు బెనర్జీగారి లం దరి స్వాతంత్ర్యమును రూపుమాపు నట్టి చట్టము చేయబడుచున్నది. దీనివలన రాజకీయజీవము పూర్తిగా నంతరించగలదనుటనిశ్చయము. అట్లుతరించదని యువోగ్యులు తెలుపుచున్నారని వాడు నమ్మకము లేదు. ఇప్పుడీ చట్టము ఆరాజక విప్లవ నేరములకు మాత్రమే వర్తింప జేయబడునట్లు సవరింపబడినదిగాని ఎన్ని సవరణలను చేసినను ఒక అతివాదప్రతికూల కాగితముల సమ్మిగ కాగితముల యంత్రకాలవారుకు సిద్ధాన మిచ్చిన సిరాపారిశ్రామిక సంఘమువారుచూడ ఆరాజక నేరమునకు సహకారమైనట్లు నేరస్థులకు చేయబడుట తప్పక జరుగగలదు.

ప్రభువు గారు:—మీరు సవరణకు గూర్చి మాత్రమే మాట్లాడవలెను.

అయ్యంగారు:—నే నష్టచేయునున్నాను.

ప్రభువు గారు:—లేదులేదు, మీరు సరిగ్గా మాటలాడుట లేదు.

అయ్యంగారు:—ఇంగ్లాండు ప్రజలను బాదుబట్టి సంఘమువారు వ్రాసిన నివేదికమును సంఘముచే రాబోయిందగును. అంతవరకు ఈ చట్టమును నిలుపవలెను. ఆ లోకులకు నివేదికమును చదివిన నీ శాసనసభవారు చేసిన కొన్ని చట్టముల కాశ్రీయములని తేలును. ఏవోకొంత సవరణ చేసినగాని యీ నివేదికము ననుసరించి యిండియా దేశమున చేయబడిన చట్టములకు సందర్భస్థితి కలుగును. ఇండియాదేశమున ఇండియా మంత్రిమ్రో దావాచేయుటకు 1915 వ వర్షమున ఇండియా దొరతనము చట్టము 82-వ నిబంధనలననుకూల మేర్పడినదిగాన దానిని రద్దుపరుపవలెనని మాత్రమే యింగ్లండు ప్రభువు గారు ఇండియామంత్రి ఇండియాదొరతనముల కత్తుమున చెప్పగలిగిరి.

ప్రభువు గారు:—అయ్యో, అయ్యో, వద్దు వద్దు. మీరు లోకులకు నివేదికము చూపుచు వినుచుములనుగూర్చి మాటలాడుట మాని బెనర్జీ గారు రుపహరించిన సవరణనుగూర్చి మాత్రమే మాటలాడుడు.

అయ్యంగారు:—ఈ చట్టమునుగూర్చి యితరుల అభిప్రాయములను తెలిసికొను వరకును దీనిని నిలుపవలెనని బెనర్జీ గారుచూపిరి. లోకులకు సంఘము చేదికము నీసభవారు చర్చించువరకును దీనిని నిలుపవలెనని నేను కోరుచున్నాను. నేనుగూడ నిట్టిసవరణ నేయవలసిందిగానుచితిని. దేశముల కాగ్రహ మహామితముగా నున్నది. నే నీసభనుండి నావల్లెలూనకు పారిపోవలెనని తలంచితిని. ఏలనన నచట పరస్పరాభివ్యాసము లేదు. అనురాగమును కనికరమును జీతకారణమును మొదలుగనున్నవిగాని నీసభాభివరహిత మగు తీవ్రప్రాతిహేయ మేమియును లేదు. ఈ సభలో బెనర్జీగారి సవరణవంటి ప్రాముఖ్యమును సవరణపట్ల గూడ ప్రాతిహేయము చూపబడినది ఇంకొక దేశమున గాని మరియొక ప్రభుత్వము క్రిందగాని యొకడు స్థిరపడనెంచిన తప్పు పౌరసత్వ విధులను పరిత్యజింపగూడదను కఠిన పౌరభర్తృత్వము నేను బాగుగా నెరిగియుండుటచే సభనుండి పారిపోవలెనను నానా నడచుకొని ఈ చట్టముల నంగీకరింపగూడదని తీర్మానం చేసిన లేకుండా నిలిచి వాడింప విశ్వయించింపించుట నడుపుచున్నాను. దొరతనమువారిచే నాస్వామింపబడి వారి గౌరవమునకు ప్రాత్రుడనగు మీతోప దేశమడ నకుటచేతను వారిటీవల మా సభ్యత్వకాలావధిని మోచుచి మరొకరి గౌరవమును మూపించునను నేను మనఃపూర్వకముగ హితవాంఛమును చూపుచున్నాను. పడమట బయలు మిక్కిట మైర నాపడన మునిగిపోవును.

(ఆసోసీయేట్స్ చెను)

రెండవ భాగము.

మా మాబోలోగారు.

దేశమున నెచటను స్వత్యముగ్మగలదు. దేశరక్షక కాసనము ఫలవర్తింపనందున దొరతనమువారు కొంత మోపు అభివృద్ధిని పొందెను. “స్వామ్యకాంతి క్రమపరిపాలనా వివాకన సిద్ధాంతము” నేను సహించజాలను.

మా సప్రూగారు

ఈ రెండవభాగమున బోలినచట్టము నాగరిక తగలదేశములందెచటను గూడ లేదు. స్వామ్యకాంతి సవరణమును పూర్తిగా నెగజిమ్మిరి. ఒకడుగోషియు మేము నమ్మదము నీవుచి వారింపుమని దొరికిననువారు పరిశోధకోద్యోగికి తెలివెదరు. ఇంటింటె పరిశోధనాశ్రమింకొకటిలేదు. ఎం గా శేషముగూర్చి చాల తీవ్రవాక్యలతో లబిలు గారు నుడివిరి. అతినివాళ్యముల సభ్యులులే యనుకొనినను ఆమహాప్రణామము నివారించుట కీ యావధమునకు తీర్మానము? కఠినశాసనముల నామోదింపవలెననిదొరతనమువారు పలు సాయలుసంఘమువారిని గోరిరి. కానివిశాసమును పనిచేయలేదు. చారిత్రక పాత్రమును మనవారు చదువలేదు. నిర్లంఘ కఠినశాసనముల ఫలితము

నైన తెలిసికొనిరా? సర్ చంద్రావర్మగారు గారు మైక్రుస్ త్రికకు వ్రాసిన వ్యాసములనైన లబిలు గారు చూడలేదా? దొరతనమువారు చంద్రావర్మగారు గారి వ్యాసముల్లి లీది (కాట్టు గారిని ప్రత్యేక సంఘముగ నియమించిరి. చంద్రావర్మగారు గారి యంత నిమృతమును చూపిరి. చంద్రావర్మగారు గారి పుడిటుల వ్రాసినదాని కేమి సమాధానము చెప్ప జాలదురు?

మా బెనర్జీగారు.

నా రాష్ట్రాధిపతిని బట్టి యీ చట్టములను చేయవలసి కచ్చినదని పలువురువ్యాస సభ్యులు నుడివిరి. జైక నెలు అండనను ప్రస్తుతమా రాష్ట్రమున చాల మార్పు కలిగినది. నిరుడీ నెలలలో 1000 మంది నిర్బంధమున నుండిరి. ఈ వర్షమున 400 మంది మృత్యు మెకలరు. ప్రభుత్వమువారి భావము, రాజకీయ సంస్కరణములు నీకాంతి ప్రధాన కారణము యెట్లను. ముఖ్యముగా నీరెండవభాగమున కట్టి ఆధారమును లేనేలేదు. ఇది కేవలము విరసింపబడగలగినది. రౌలత్ సంఘమునీదికమునై నాధారపడి చట్టములను చేయగూడదు. అట్లుచేసిన సంతృప్తి యీ సవిశ్వాసమును ఆవేశమును కలుగును. అని అరసరమా? అది వాంఛనీయమా? నిజముగ దేశమునకు హాని కనబడినచో మేమందరమును బలపరచియే యుండుము. ప్రస్తుత మెట్టితొందరమును లేదు. ఎట్టి ఆపూర్వపరిస్థితులందలి వేగముతో నీ చట్టము మోదింపబడుచున్నదో గమనింపుము. ఇదిగర కేవలమున కైన 187 సవరణ అవలంబించబడెనా? ఎన్నడైతా పగలంతయును రాత్రియంతయును ఏకధాటిని సభజరిగెనా? దొరతనమువారు నిదానించి బాగుగా నిపుడైన నాలోచింపదగినను.

మా సుందరసింగుగారు.

అధినివేశనములందు నీమల్ల కగౌరవము జరుగుటచే వారు కుట్రలోపేరిరి. కాని వారు యుద్ధసందర్భమున నడ్డుతమకు సహాయమును చేసిరి. నీమల్ల విప్లవకారులు సంఘమును పూర్తిగా వదిలిరి. సంఘము దొరతనమువారికి తోడ్పడెనని సింగు గారు నుడివిరి. సవరణకు 21 గడుములు 85 గురు ప్రతికూలురు. ఈయొక్క సవరణముగూర్చియే గం. 2-10 ని చర్చ జరిగినది. రెండవభాగ మోదింపబడినది. సభ్యులు పాపారములకు లేచిరి.

మరికొన్ని సవరణలు.

నిన్న నుపపాదింపబడిన సవరణలనంటిసవరణలు నేను గూడ నుపపాదింపబడి తిరస్కరింపబడినది. 20-వ నిబంధనమున కార్యనిర్వాహక సభకు బడులు కాసనసభయని వ్రాయవలెను. చట్టమును వర్తింపజేయుటకు సామ్రాజ్యకాసన సభానుమతిని బడయవలెను. లేక రాష్ట్రీయకాసనసభానుమతిని బడయవలెనను సవరణలు వీగిపోయినవి.

మా పటేలుగారు.

20-వనిబంధనమున “పట్టికయందలి నేరములు” అనుటకు బదులు “ప్రభుత్వముపట్ల నేరములు” అని యుండవలెను. పట్టికయందలి నేరములు చాలగలవు. దేశహితార్థ ముపసంఘమువారు చేసిన ఈ సవరణను నే నంగీకరింపజాలనని పటేలు గారు నుడివిరి.

మా చందాగారు.

పట్టికయందలి నేరముల నుపసంఘమువారు నిరూపించలేదు. 21-వనిబంధనలో నొకనికి నిర్బంధము విధింపబడకముందు పరిశోధకోద్యోగి విచారణచేయవలెనను సవరణ యుండవలెను.

మా బెనర్జీగారి సవరణ.

మా విన్సెంటుగారు.

పటేలుగారి సవరణ పోలిక సవరణ నీ కాశ్రీ గారు మూచించిరి. దానిని దొరతనమువారు గంగీకరింప దలచిరి. ప్రారంభమున నిర్బంధమును విధించుటకు ముంత దొరతనమువారు కానేనుకు సంబంధించిన విషయముల నన్నిటిని యొక స్వామ్యముల్లికి తెలివెదరు.

మా శర్మగారు.

స్వామ్యముల్లి అభిప్రాయమును తెలిసికొని నవసరములేదు. పరిశోధ కోద్యోగి అభిప్రాయమును తెలిసికొనవలెను. అట్లుచేసిన రెండు అన్వేషణల కవసరముండదు.

మా వశీగారు.

చందాగారు సవరణ నుపసంఘముకొని కాశ్రీగారి సవరణ నామోదింప గోరెదను.

మా చందాగారు.

నే నుపసంఘంప జాలమికి చింతియచున్నానని చందాగారు నుడివిరి. వారి సవరణ వీగి పోయినది.

మా|| శ్రీనివాస శాస్త్రి గారు.

మీరు మైసూరులోని బసవ సమరణులు గారు కా యువ పాదించిరి. దారిని విస్మయముగా రంగీకరించిరి. జిల్లాజడ్జి దర్జా తు తప్పుకొని ఆరుటకు బదులుగా మోక్షార్థ జడ్జి అర్హత గల అద పదము చేర్చబడును.

ధరావతు.

మా|| శర్మగారు.

ధరావతు పత్రికల వెల విధానము చేయుట కలెను. ఒకడొక ప్రత్యేక స్థలమునుండి సమాచారమును తన్ను పోలిను వ్రేయును తెల్లి కనబడుచుండలేదు నిబంధనమును తీసివేయ కలెను.

మా|| విస్మయ గారు.

ధరావతు పత్రికలను గూర్చి క్రిమిలు ప్రాసీదు కోర్టు ననుసరించియు. ప్రత్యేక స్థలమును నుకలుగుచు ప్ర పించితిమి. అట్లు విస్మయంబు బడినవానికి భృతి యొందు బ దును. వారి మోక్ష మేమును నిరసించుట కొక సంఘముగూడ నేర్పడువలెనని దని విస్మయముగా రనిరి. సమరణ వీగిపోయినది ఇట్లు చాల సమరణులు చర్చించి తీర్మానించిన సియ్యుట 21, 22, 23, 24 నిబంధన లామోదించ బడినది. 25 వ నిబంధనకు లవండునుగాన స్వల్పమును సమరణులు సూచించిరి. అది అంగీ కరింపబడెను.

25 వ నిబంధనము.

వీరికి 29 సమరణ లుపపాదించబడినది. ఆన్వేషణో ద్యోగి రహస్యముగ విచారణ చేయవలెను. ముద్దాయి స్వా యవాదిని నియమించుకొన కచ్చును. లేదా స్వయముగా వచ్చి వాదించ వచ్చు నను సమరణులు తీర స్కరింపడెను. సమరణుల కనుకూలు 17 గురు ప్రతికూలు రు 38 మంది.

మా|| శర్మగారు.

సాక్ష్య మిట్టిదని చెప్ప వీలగునంతరకు ఆన్వేషణో ద్యోగి ముద్దాయికి తెలుపవలెనని శర్మగారు దుపపాదించిరి. పట్టు- మశీగార్లును వదించిరి. విస్మయముగా ప్రత్యుత్తరమిచ్చిరి సమరణ వీగిపోయినది.

మా|| పటేలుగారు.

విచారణ ముద్దాయిసమక్షమున జరుగవలెనని పట్టు గారనిరి. దూబోలో గారు కూడవనిరి. సమరణ వీగిపోయినది.

చందాగారి సవరణ.

లవండుగురారు.

ఒక సాక్షినిగాని ఒక ప్రతిముఖుగాని తెప్పించవలెనని ఒకడుకోరినచో తెప్పించుట ఆకసరములేదని ఆన్వేషణోద్యో గికి తోచినచో సత్యకారణములను లిఖితమున వివరింపవలెను. అవసరమని తోచినచో తెప్పించుట కేర్పాటుచేయవలెను. అం దులకు తగిన ఆధికార మాయుద్యోగి కుండవలెనని చందాగా రుపపాదించిన సమరణులు లవండుగురగా రంగీకరించిరి. 25 వ నిబంధనమున 2 వ ఈ నిబంధనమును తొలగింపవలెనని చందా శర్మ గారు లుపపాదించిన సమరణులు తీరస్కరింపబడినది ముద్దాయికి సాక్ష్యమును తెలుపకపోవుటకుగల కారణములను ఆన్వేషణోద్యోగి లిఖితమున వివరింపవలెనని పట్టుగా రుప పాదించిరి. వీనిలకు లాభములేదని విస్మయముగా రనిరి. సమ రణ తీరస్కరింపబడినది.

వాగ్దాదము

మా|| శివరామగారు

ఆన్వేషణోద్యోగి సాక్ష్యపుతి ననుసరింపవలెను.

మా|| పటేలుగారు.

వీలగునంతరకు ననుసరింపవలెను.

మా|| కింకేడుగారు.

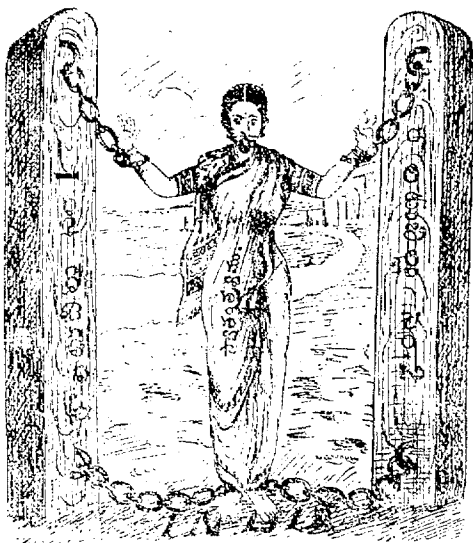
కింకేడు గారు సాక్ష్యపుతి జూరిన్వూడ్జెన్సులకు గూర్చి వివరింపసాగిరి.

సభ్యులు గారు:—నినా సమరణ ఏమి?

కింకేడు గారు:—నేను సమరణులు వివరించెదను.

ప్రభువు గారు:—పానీయ సమయ మున్న మైదది.

సప్రభా గారు:—కింకేడు గారు పార్ల మెంటు సభలో చేరి జూరిన్వూడ్జెన్సుల గూర్చి యుపన్యసింపదగు ననిరి. సమ రణ వీగిపోయినది. అనుకూలు 16 గురు, ప్రతికూలు 34 గురు. సభ్యుల ప్రభు పానీయాస్వాదనమునకు లేచిరి. చురల సభ్యులు సమావేశ మై సవి మ్యుటు పట్టుక పర్చి

ధీర్ఘాయం దధికారవర్గము స్థాపించిన స్వాతంత్ర్య దేవత.

(హిందీపంచి నుండి)

గార్లుపపాదించిన రెండు చిన్న సమరణ లామోదించబడినది. 25 వ నిబంధన మామోదించబడినది.

26 వ నిబంధనము.

ఆన్వేషణోద్యోగి నిజేదీకమును గుర్చిన సమరణులు దొరతనమునా రంగీకరించిరి. ఆ నిబంధన యంగీకరింపబడినది.

27 వ నిబంధనము.

దొరతనమువారి యుత్తరపు నలత్వము చేసినందులకు విడిఖయదు (సింపిలు) విధింపబడవలెనని చందాగారుపపాదించిరి. అట్టివా డెట్టి కనికరమునకును పాత్రుడుగాడని విస్మయముగా రనిరి. సమరణ వీగిపోయినది.

మా|| పటేలుగారు.

గరిష్ట పరిమాణ శిక్ష మూడు నెలలను ధనదండము రు 500 లు నుండవలెనని పట్టుగా రనిరి. ధనదండం విషయ ము సంగీకరించెదనని విస్మయముగా రనిరి. అసమరణయును నిబం ధనయును ఆమోదించబడెను.

29-వ నిబంధనము

ఈ నిబంధనము క్రింద యుద్యోగులకు ప్రధాన స్వామి మూర్తి నియమింపవలెనని సమరణ వీగిపోయినది.

ఆన్వేషణ సంగ్రహములు

మా|| బెనర్జీగారు

ఈసంగ్రహమునందు ముగ్గురిలోను ఇద్దరు జిల్లాజడ్జి ఇదనికి తత్కర గాని పదవిలోని వారుగా నుండవలెను. ఒకరు భారతీయుడుగా నుండవలెను. వృస్తుతియు వంగ జేయునందు న్న ఆన్వేషణసంగ్రహములకు గూర్చి నేను వివరించితిని. అవి చాల సంతృప్తిని కలిగించినవి గాన నట్టి సంగ్రహముల నేర్పరుప దగును.

మా|| పటేలుగారు

ఈచట్టము నామోదించుటకు భారతీయు లెవరును సహకారులుగా లేరు గాన నీ సంగ్రహములకు. భారతీయు లెవరు నుండగూడదు.

మా|| విస్మయముగారు

వంగ జేయు నందలి సంగ్రహముల వట్టి మోసముని యి సభలో కొందరు నిందించుచుండిరి. అవి సంతృప్తి కరములని బెనర్జీగారుచు నుడివినందులకు చాల సంతోషించుచున్నాను. ప్రభుభాగమును నే సంగీకరించెదను. రెండవభాగమునుగూర్చి జాతి విభేదమును పాటించుట సమాచితముగాదు. కాని సంగ్ర హమున కనీస మొక భారతీయుడైన నుండునని నేను మాటయిచ్చు చున్నానని విస్మయముగా రనిరి. బెనర్జీ గారు రంగీకరించిరి. నిబంధన మామోదించబడినది. నిబంధనలకు చేయుటకు రాష్ట్రీయదొర తనముల కధికారమిచ్చు 31-వ నిబంధన మామోదించబడినది. దానితో రెండవభాగము ముగిసినది.

మూడవభాగము

మా|| పటేలుగారు

వీనిని తీసివేయవలెను. వీనినిగూర్చి ఎంత స్మరింపబడుచిన నంత మంచిది. ౫ త మూడుదినములనుండియు దొరతనమువారి భావమును గమనించుచుండుటచే నా కెట్టి యాశ్చర్యము కన బడనంగున నామకయా నేనీ సమరణ నుపపాదించితినిని పట్టుగారు నుడివరి.

మా|| మూలవాగ్దాదు

మూడవభాగము నామోదించ నవసరములేదు. దాని నట్లుమోదించగూడదు. ఆన్వేషణోద్యోగి కారమును మేజిస్ట్రే టులనుండి తొలగించి ప్రత్యేకోద్యోగుల కుకే మొనరింప నవసర మగువలెను. దొరతనమువారికి మేజిస్ట్రేటులనుండుగూడనమ్మ కము తొలగినదా? స్వామిలు సరిగ జరుగదని మాట సంత య ముగలదు గాన నా సభ కారము ను స్వా యోధి పతుల నిశ్చయించుచుండి కార్య నిర్వా హములపరము చేయుటకు మేముంగీకరింపజాలము. సచుర్యులగు, స్వాయాధిపతుల నేర్పించిన స్వామిస్థానములగుచుండ స్వా యముజరుగలేదు. ఆ కారణమున స్వామిస్థానప్రధానుల విర హితకార్యనిర్వాహక విచారణస్థానముల నేర్పరుప దగునా? ఆద్యోగ సభ్యులు దేశీయులధిద్రుమును కాపాడవలసిన బాధ్య తి పెరుంగనివారిని విజేతీయులగురని కొందరు సూచించిరి. ఈ వివరములను తెలిసికొనిన వారెవ్వరు నట్లునుట కవకాశము లేదు. అనుద్యోగులు దేశీయుల హితముల కత్యధికముగ కోరు చున్నారని గత 10 ఏండ్లనుండి ఈ సభయందు జరుగుచున్న చర్చలలననే తేలగలదు ఇప్పుడుగూడ దేశీహితార్థమే వారి చట్టములను నిరసించుచున్నాను. రాష్ట్రీయదొరతనములు పొర బాటుచేసిన సందర్భములగుడ కలవను విషయమును మరల గూడదు కాన నిపుడైన దొరతనమువారు భాగుగా నాలో చింతదగును.

మా|| జిన్నాగారు.

ఈ మూడవభాగము సంగీకరించిన ప్రజల భద్రమునకే భంగము కలుగును. ముప్రభువు నుడివిసరితని దొరతనమే ఫీర్వాదీ, స్వాయాధిపతి, దండనోద్యోగి (ఎక్జిక్యూషన్) కూడనగుట తటస్థించును. ఈతెమాంధకాసనమునం దీమాడవ భాగము తేమాంధతమము. ఈ దేశీయ నాణును నాపూర్వుల కును జన్మభూమిగాన నేను దీనినత్యధికముగ ప్రేమించుచు న్నాను. ఈ చట్టము లీదేశమునకు గల భవళియకేయును కళం కిత మొనరించుచున్నవి.

మా|| దూబోలోగారు

సాక్ష్యమే వీలులేనపుడు మేజిస్ట్రేటు విచారణ ఎట్లు సాధ్యము. వంగ రాష్ట్రమున ససాధారణ స్థితి కలిగినది. అసా ధారణ విధానముననే దేశీయత కాసనము క్రింద దాని నడ గించిరి గాన నా విధానమే అనుసరింప బడుచున్నది.

మా|| సప్రభాగారు

ఇది కాసనముగాదు. స్వామిశాస్త్ర విధ్వంసకమగు కాసనము. మే మెంతచెప్పినను లాభము లేదని పట్టుగారు చెప్పిరి. నాకుకూడ తెలియునుగాని యిట్టి న్యక్తిస్వాతంత్ర్య నిర్మూలకమగు కాసనము నాక్షేపింపవలెనని నేను మానము వహింపజాలనని సప్రభాగారు నుడివరి. సమరణ వీగిపోయి నది. అనుకూలు ౧౮ గురు ప్రతికూలు ౩6 గురు

మూడవ భాగము నిబంధనలు.

32 వ నిబంధనమున కార్య నిర్వాహక సంగ్రహములకు బదులు కాసనసభ యని ముండవలెనని సమరణ వీగిపోయినది. నిబంధన అంగీకరింప బడినది.

33 వ నిబంధనము.

ఒకడు క్రియారూపమున (యాకిటపులీ) అపరాధమున పాల్గొనెనని స్పష్టముకావలెను. "క్రియారూపమున" అనుపదము ను చేర్చవలెను. "నేరములు అరాజక విప్లవోద్యమములకుసంబం ధించినచో"నను వాక్యముండ వలెనని మా|| పట్టుగారు దుపపా దించిరి. కడపటిభాగము పట్టిక యంత చేర్చబడును. మొదటి భాగము సంగీకరింప వీలు లేదని విస్మయముగా రనిరి. సమరణ వీగి పోయినది.

మా|| శ్రీనివాస శాస్త్రి గారు.

21 వ నిబంధనకు వలెనే యీనిబంధనకుకూడ శాస్త్రి గారుపపాదించిన సమరణ ఆమోదించబడినది. నిబంధన మంగీ కరింప బడినది. 34 35, 36 నిబంధన లంగీకరింప బడినవి. 37-వ నిబంధనకు ధనదండము రు 1000 లకు మించరాదను సమరణతో నా నిబంధన యంగీకరింపబడినది. మూడవభాగము ముగిసినది.

నాల్గవభాగము

నిర్బంధితుల విచారణ

ఇదివరకు నిర్బంధముననున్న వారి మొక ప్రత్యేక విచా రణ స్థానమున విచారణ చేయవలెను. నాలుగేండ్లనుండి నిర్బం ధముననున్న వారినిట్లు విచారణచేయుటయో లేక కదలికేయు

టయే తెలుసే! జరుగవలెననిపట్టుగా రువపాదించిరి. అపాయకారులగు వారు కొందరుగలరు. వానినిర్బంధముననే యుంచవలెనని చాలకుండును. వారు నివేదికమునందు నివరించిరి. చాల మందినివలెనేనీ. మిక్కిలి అపాయకారులగువానినిమాత్రమే యుంచును. ఇట్టివారి విషయమున 2 వ భాగము నిబంధనలను సరింపజేసినను సరిగియున్నామే నేనంగీకరింతును. ప్రత్యేక విచారణ పీఠాలేదని నిశ్చయముగారనిరి. నేనుదీని నంగీకరింప నీ. పూర్వపు పాకర్లనుగూడ లభించదని నే నంగీకరించుచున్నానని పట్టుగా రనిరి. వాల్టర్లభాగ మంగీకరింపబడెను.

5-వ భాగము.

కాననభవారి నూచన ననుసరించి గవర్నరు జనరలు గారు ప్రకటనలను రద్దు పరచవలెననునరణము 21-వ నిబంధనకు పట్టుగా రుపాదించిరి. సవరణ పీఠాలయినది. నిబంధన మంగీకరింపబడినది. 40 వ నిబంధనముగూడ నామోదించబడినది. 41 వ నిబంధనలో ఈ చట్టముక్రింద చేయబడిన తీర్పులను గూర్చి వ్యాయస్థానములందు చట్టయుండగూడదను భాగమున ప్రాకారము వారు 26-86 నిబంధనకుక్రింద కల్పించుకొన వచ్చును ననురణము పట్టుగా రుపాదించిరి. అది అసలేకూడదని విశ్లేషణముగూడదని. సవరణ పీఠాలయినది. సంబంధముగలవారు దావా చేయవచ్చునని చందాగా రుపాదించిరి. దానినికవర్తి గారనుకరించి ప్రీవీకౌన్సిలు తీర్పులలోరుబర్చు సంయుక్త వారినే నికయును నివరించిరి. సవరణ పీఠాలయినది. క్రిందనిబంధనలన్నియు నంగీకరింప బడెను.

చట్టిక.

1 వ నిబంధనమున పట్టుగా రు సవరణ నంగీకరించిరి. విప్లవ అరాజక నేతలను కర్మగారి సవరణ అంగీకరింప బడినది.

124 వ నిబంధనము.

దీనిని గూర్చి కవర్తి గారు సవరణ నుపపాదించిరి. చాలవర్ష జరిగినది. దీనిని గూర్చియు 158 ఏనుగులమున రౌలటు నివేదికమును దొరతనము వారు మించి పోయింది పట్టుగా రు నుడిచిరి. ఈ రెండునిబంధనలను మించుటవలన ప్రకమాందోళనము సంభవించినట్లును దొరతనము వారు సంకల్ప మని ఎల్లవారును తలచుచున్నారని పట్టుగా రుచిరి. మేము 1918 వ కర్నూరుచట్టము ననుసరించితిమి. విప్లవ సంబంధము కలిగింపుడే యునియములలోనికి వచ్చునని విశ్లేషణముగారిచి.

మా॥ మాంబువ్యాగారు

పట్టుగా రు వాదమునకు లక్షణముగారు విశ్లేషణము గారునుదా సమాధానము చెప్పలేదు. ఉపసంఘములో గూడ నినియమునకు సరియగు సమాధానము రాలేదు. 158 ఏ 124 వ నిబంధనల విప్లవ సంబంధ నేతలను మాత్రమే వర్తింపని విశ్లేషణముగారిచి. అనియమున నిర్ధారణచేయు వారెవరే వ్యాయస్థానమువారు వారు రాష్ట్రము దొరతనము వారు దీనినిలని వివరింపకు పాకర్లను. అలిచారునుగ నున్నది. దొరతనము వారి సవరణ నంగీకరింపదగును. రాష్ట్రము దొరతనముల కెవరికైన సంయుక్త యున్నచో ఒకరు తేనీన విమర్శ వారికి కష్టమనితోచినచో రాష్ట్రము దొర తన పెట్టి తొందరనైన కలిగింపవచ్చును. అరాజక విప్లవ ములు తేనీనను తొందరను కలిగించుట కవకాశము కలదు.

మా॥ శ్రీనివాసశాస్త్రిగారు

దొరతనము వారు ప్రకమాందోళనము నడంపడలంచనిచో దీనిని నివరించుట అత్యవసరము.

మా॥ తెనర్లగారు

నేను నాదేశీయ సోదరులతో నేకీభవించుచున్నాను. యీవిషయమున సర్వధికముగ ననుమానము కలదు. దొర తనమువారు గమనింప దగును. ఈరెండు నిబంధనలను వదలుట సముచితమని తెనర్లగారు నుడిచిరి. సవరణ పీఠాలయినది 19 గురునకులారు 21 మంది ప్రతిపక్షమున పట్టిక ఆమోదించబడినది. ఉపసంఘ నివేదికము గినినది. రాత్రి 8-20 గంటలకు సభ వాలించబడెను.

బ్రిటిషువ్యాపారముయొక్క లెక్కలు.

లండను, మార్చి 8:—గత సంవత్సరముకంటె, ఈసంవత్సరము ఫిబ్రవరి మాసాంతమునకు 8,044,821 పౌనుల విగుమతియును, 7,815,200 పౌనుల ఎగుమతుల హెచ్చుగలదని వ్యాపారసంఘమువారు తెలియబరుచుచున్నాను.

సత్యాగ్రహము

బహిరంగ సభ

సభ ప్రారంభముకాక పూర్వము గాంధీ మహాశయినకు జేసినోగ్యము సరిగ లేదు కాబట్టి కరతాశ్రయము చేయుట మొదలగు వానిని చేయవద్దనియు అట్లుచేయుటకల్ల గాంధీ మహాశయిన ఆరోగ్యమునకు భంగము కలిగించుననియు, ఇది గాంధీగారి కోరిక అనియు సత్యముగైగాడు. చిదంబరంపిళ్ల గారు, మాజీసర్వోత్తమరావు గారు వివిధభావలలో సభవారి కడుగజేసిరి.

సభకు మూడు 27 వేలమంది ప్రేక్షకులు వచ్చిరి. శ్రీమతి సరోజినీదేవి, ఏ. రంగస్వామయ్యగారు, మారిస్సోత్తమరావుగారు, సత్యముగైగాడు, పురాణం నాగభూషణా పంతులుగారు, ఆర్. కేశవోపాధ్యాయగారు, డాక్టరు తిలకంబి గారు (బొంబై) చిదంబరంపిళ్ల గారు, కన్యాశ్రంగయ్యగారు, నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు, డాక్టరు నంజుండరావుగారు మొదలైన వారనేకులుగూడ తొలిసారిగా వచ్చిరి. సభకు వచ్చిరి.

కన్యాశ్రంగయ్యగారు సభాపతిత్వ వందలెనని కోరుచు, కన్యాశ్రంగయ్యగారు ఈ రాజధానిలో సత్యాగ్రహ ప్రతిజ్ఞ తీసికొనిన వారిలో ముఖ్యులనియు గాంధీగారిని అందరును ఎంత భక్తితో వాడుచున్నారో ఈ రాజధానిలో కన్యాశ్రంగయ్యగారు నందరు అంత భక్తితో వాడుచున్నారనియు నుడిచిరి పిట్టలు

అధ్యక్షులు

తమ యువవ్యాససందేశమును నిట్లు చెప్పిరి. గాంధీ గారు తమ కీర్తిముఖ్య ఆరోగ్యము తేనీనయినను మనకోరిక తీర్చి నుడేకావలె నింత ప్రయత్ని యిచ్చుటకే వచ్చి మనల నుత్సాహపూరితులగు చేయుచున్నందుకు మన మెంతయు కృతజ్ఞులము. అట్లు వారు చేయుటకల్ల వారి సౌజన్యత్వము, స్వాధీనతాగ్రహమును తెల్పి మనముచెప్పి. ఇట్టి అవ్యాము మనుకాననములు అచట అనికొరతనము వారు తేలునుగొన్నారని. కాబట్టి మనహృదయములో క్రింది మనము సత్యాగ్రహ మువల్ల నే తెల్లడింపవలెను. ఈ రాజధానిలో వనేయు ఈ ప్రముఖ పునీనారు. అట్లు చేయుటకల్ల తమకు తేనీనయినను, ప్రకర్తియందుకు, తమ కుటుంబములయందుకు కల భాధ్యతను వారు గ్రహించియు చున్నాను. తేనీనయినను దురదృష్టమును వ్యాపించినయెడల మనజేతముయొక్క స్వాతంత్ర్యము, విమోచనమును చేయవచ్చునని నా అభిప్రాయము. మన ఆభిప్రాయమును దొరతనమువారు త్యజింపకుటకల్ల మనలమును నివరించుటకు, కృత్రిమకొనుటకు తరణము దొరికనది. ఈ రాజధానిలో కొందరు ప్రముఖులు ఈ కాననములకు దృఢముగ రాజేసింపును సత్యాగ్రహప్రయత్నము కది సమయము గాదిని సలావోచ్చుచున్నారని కాననములను ఆజేసింపు నాందోళనముల వారు జోగ్యమును కలగజేసి కొనక పోయినను సత్యాగ్రహ మును మూర్తియు దిరగ్నింపచు చున్నార. ఇట్టివారు మన యుద్ధమునకు ప్రతిపక్షముగ నున్న మనముద్ధమునకు ఏవిధమయిన లోటును లోటులను. మనము కార్యకూరత్వమును వహించి మనకీర్తిసంతన వినియోగించినయెడల మనకు కీర్తికాలములోనే జయము చేయవలెనని వారు ప్రార్థనాపరచి ఈ తీర్మానమును పాపించిరి. — చెన్న పురి పౌరులసభ మహాత్మాగాంధీగారివచ్చుటకు దమునీనందుకు తేనీనయినను పూర్వకయినట్టియు భక్తిపూర్వక మయినట్టియు ఆహ్వానము నొసగును; రౌల్ట్ చట్టముల నెదిరించుటకు మనకు గల ఒక్క ఆయుధ మయిన సత్యాగ్రహాధ్యయము వారిరాకకల్ల బలపరచుటకునని నమ్ముచున్నాడు.

గాంధీ మహాశయిన

కొంచె మహాశయిన క్షితిలో నందుట చేత లిగ్గరకు నువ్వనింపలేక పోయిరి. వారు మర్నీవై నే గూర్చుండి తెచ్చుదిగ ఒక్కొక్క మాట నే చెప్పుచుండగా సత్యముగైగారు ఆమాటలనే లిగ్గరకు సభవారి కందరకుతు విని పించునట్లు నుడిచిరి. — ఈమర్నీవై బుచ్చుండి నేనుమాట్లాడుచున్నందుకు మీరు నన్ను తీసుకపోయిచున్నాను. గుండెల కొంచెము నీరసముగ నుండుటకల్ల ఆయాసపడవద్దని తెల్పుట నాకు సలహా నిచ్చిరి. అందుకల్ల ఇరగనచోయును వ్యాయా కత్రమను చదివించవలసివచ్చినది. తేనీనయినను ఆకత్రమును చదువక పూర్వము నేను మీకొక్కమాట తెప్పలని యున్నది. ఈ ప్రతిజ్ఞాప్రయము సంకతము చేయుటకు పూర్వము మీరు జాగ్రూతతో నాలొచింపవలెను. సంకతమును

జేసినవిచ్చుట ప్రతిజ్ఞ రద్దు గావించునట్లు చూడవలెను. ప్రతిజ్ఞ సరవేనగ్లుగ భగవంతుడు మీకును నాకును లోద్దుడుగాక!!

పిట్టలు గాంధీగారి యువవ్యాసమును తేనీనయినను వదిలిరి. వారి సారాంశము. — ఈ చట్టము లవ్యాసముయినది యే నాక వాటిని అమలులోనికి తెట్ట ప్రయత్నించుచున్న అధికారులు ప్రజల ఆభిప్రాయములకు పాటించక తేనీన అట్లు జేసిరి. ప్రజల ఆభిప్రాయములను పాటించవలెనని కూడ యీ యధికారులు నక్కజించియుండిరి. దొరతనమువారి యభిప్రాయమును గ్రహించవలెనని నేనుమిగుల ప్రయత్నించి చాల కఠోరించి తుట్టుకుదకు సత్యాగ్రహవీక్ష నకలంబింప నిశ్చయించుకొనినాడను. నాన్నే పీఠులలో కొందరు ఇట్టి యుద్ధమును అవధానముకమున నన్ను హెచ్చరించిరి. వారినిండు నాకు మిగుల భక్తికలదు. వారు తేనీనయిననుకొర క నేన విధములగు పనిచేయుచున్నాను. ఈ విషయమై వారికి కృతి తేనీన నడచుకొనవలసివచ్చినందులకు నాకు విచారకముగ నున్నది. సత్యాగ్రహవీక్షయినను నాకుగలసమర్థముగల్గలేదు. సత్యాగ్రహము అనగా ప్రేమ యని భావించుకొనవలెను. ఆప కావల కుపకారము జేయుటే, దాని అభిప్రాయము. సత్యాగ్రహములకు దొరతనమువారేమియు చేయవలెయు వారిని విచ్చల విడిగ వదిలివేయుచు రనియు కొందరు నూచించుచున్నారని అట్లు చేసినయెడల సత్యాగ్రహులే జయమును గాంచినవారిగురుకు. ఈ యుద్ధమును మొదలు పెట్టుటకే పిట్టలు నుడి ఆకవలదు. ఈ యుద్ధమును నెదిరింప పెట్టిన పిట్టలు జయమును సంపాదించుటకును మనమాగ రాదు.

శ్రీమతి సరోజినీదేవి

గారు యువవ్యాసముచును సత్యాగ్రహ మను మాట యొక్క భావము సత్యవాక్పరిచాలనే అనియు, సత్యాగ్రహము రాజకీయకీర్తియు గారనియు వారు వెల్లవాతో సమానుల నియు కొంద రుచున్నారని గాని పూర్వకాలములో బుద్ధులు, మహాత్ములు మొదలగుమహాత్ములగూడ వెల్లవాగ్రహ సామాన్యులతో భావించబడు చుండినది. సత్యాగ్రహము కొంతకీరమును తేనీనయినను భారపాటు వలెనయి, యెంత ప్రయత్నమునకు ఒప్పుకలెననియు, కాంతభావము గలవారయి తమకు బాధించు చున్న వారిని తమకు దయతో నే జూడవలెనయి, బంధుమిత్రులను ఎడవానీయుండుటకును, అతరమయినచో ప్రాణములనై తదలిపెట్టుటకును సిద్ధముగ నుండవలెననియు నుడిచిరి. మహాత్ము 50 సంవత్సరముల క్రిందట జపాను చక్రవర్తి తనప్రజల కొరకలకు కృతిరే కముగ తొన్న కాననములను ప్రవేశపెట్టుటకు పూనుకొనినప్పుడు గొందరు పాతులు చక్రవర్తినిగట్ట వల్లి ఆకాసముల నెదిరించి చక్రవర్తి సమృతించకపోవుటచే సత్యాగ్రహవీక్ష నకలంబించి ఆత్మహత్య జేసికొనిరి. అట్టి కృత్రిమముయొక్క నైతికబలము ప్రజలకు పుకొల్పి చక్రవర్తిని సమృతించునట్లుజేసెను. సత్యాగ్రహము యొక్క నైతిక బలము ఎట్టి కార్యముల నైసను కొనసాగునట్లు జేయవలెను. సత్యాగ్రహ వీక్షను అవలంబించి తేనీనయిన జేయవలెనని మీరు సభ్యులను ప్రోత్సహపరచి గాంధీమహాశయిన ఆజ్ఞను కరసావహించవలెనని హెచ్చరించిరి.

కార్తి జోసపుగారు, వారిస్సు (మధుర) చిదంబరం పిళ్లగారును కొంతకడ పువస్థునించిరి.

మారిస్సోత్తమ రావుగారు

సభ్యులందరును మహాత్మా గాంధీగారి ఆజ్ఞను కరసావహించవలెననియు, ప్రజాబలమును తెల్లడించుటకు దొరతనము వారు తరుణమును మనకిచ్చివారు కాబట్టి ఆతరుణమును తేనీన విధిద్దిన అక్మిగారము కాపాడుకొనుటకును ఉపయోగింప వలెనని హెచ్చరించిరి.

టి. వి. గోపాలశాస్త్రి మొదలయినవారు సభాధిపతి కిని గాంధీ మహాశయినకిని సభ్యుల పట్టుమన వందనను లర్పించిరి.

పిట్టలు సభ నుగిసెను.

గార్డునైనికుల విజయము.

లండను, మార్చి 12:— మహాసోల్ల ఆర్మీకదళములను, బ్రిగేడుగార్డుదళములను మార్చి 22 వ తేదీన మహావిజయ సంధిమనున లండను నగరము దూరేగదరు.

జనరలు పూమెరుగారి క్రొత్తపదవి

లండను, మార్చి 14:— అధికారుల ప్రకటనము:— జనరలు లార్డు మెథ్యూయనుగారు తమపదవికి రాజీనామా నిచ్చుటకులన వారిస్థానమున జనరలు పూమెరుగారు మాట్లా గవర్నరుగను సర్వసేనానిగను నియమించబడిరి.

ఆంధ్ర విద్యా నిధి
సంవత్సరాది భిక్ష

ఆంధ్రవిద్యానిధి సంఘకక్షమున సంవత్సరాది పండుగ దినమున ధన సహాయమును వేడుట యాచారమైనది. ఇపుడు వైద్యవిద్యార్థులు నలుపురు ఆయుర్వేద వైద్యవిద్యార్థి యొకరు ఇంజనీరింగు విద్యార్థులు మువ్వురును విద్యానిధినుండి సహాయమును బొందుచున్నారు. గత సంవత్సరమునకు విద్యార్థి వేతనములకై రూ. 1600 లు వ్యయము చేయబడినవి. విద్యానిధి కీ యేడు ధన సహాయము లభించినచో విద్యార్థి వేతనముల నావలసిన స్థితి యేర్పడును. ఆంధ్రదేశాభిమానులును విద్యాభిమానులును సంవత్సరాది పండుగదినమునందు విద్యానిధికి ద్రవ్యసహాయమును జేయుటకును ద్రవ్యమును సమకూర్చుట కేర్పాటును జేసి యును నూతనత్రయములను సఫలము చేయుటకు వేడుచున్నాము.

వి. భయంజు,
ఆంధ్రవిద్యానిధి కార్యదర్శులు.

ఆంధ్ర పత్రిక

1919-వ సం॥ మార్చి నెల 19-వ తేది
బుధవారము.

ఆంధ్ర రంగము:

ఆంధ్ర ప్రముఖుని యాత్మగౌరవము.

“కాలెటు విల్లుల నీ రూపముతో, కాంతివసు యమున శాసనము గావించుట, న్యాయశాస్త్రపు ప్రధానసూత్రమునకు భంగకరమును, వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యమునకు వ్యతిరేకమునై, స్వాతంత్ర్య వివాదమున కారంభదశను సూచించుచున్నది. అందుచే, సామ్రాజ్యశాసన నిర్మాణ సభాసభ్యులకు, మిగుల విషాదముతో నే రాజీనామా నొసగుచున్నాను. దాని నంగీకరింప వేడుచున్నాను.”

(వి. యస్. శర్మ గారు రాజప్రతినిధిగారికి వ్రాసిన లేఖ.)

అవసరాధికార శాసనము నిన్నటి దినమున సామ్రాజ్యశాసననిర్మాణ సభవారిచే సంగీకరింపబడెను. ఇరువదిమంది సభ్యులు క్రతికూలముగను, ముఖ్యమంది అనుకూలముగను సమ్మతుల నిచ్చిరి. క్రభుత్వమువారు ఆసధికారసభ్యుల మొరలను సరకుజేయుక, తమ సంఖ్యాబలము నుపయోగించి, క్రతిజ్ఞను సరివేచ్చికొనిరి. క్రజాప్రతినిధులు, చంద్రావర్మగారు బోధించినటుల, గావించక బోయినను, ఆంధ్రప్రముఖులగు వి. యస్. శర్మ గారు హిందూదేశగౌరవమును, ఆంధ్రుల మర్యాదను, తమ ఆత్మగౌరవమును, నిలువబెట్టుటకు, తమ సభ్యత్వమునకు రాజీనామా నొసగిరి. వారు చూపిన స్థైర్యము, మిగుల ప్రశంసార్హము. వారు శాసననిర్మాణసభలో సభ్యులుగ నుండినప్పటికన్న, క్రజలకు వారిపైగల గౌరవ మనేకమడుగులతిశయించు ననుటకు సందియముండదు. శాసన సభయందుకన్న, సభకు వెలుపలనే, వారు క్రజల శక్కుడు నుపకారము జేయగలుగుట తథ్యము. సందిగ్ధసమయములలో, స్వల్పలాభములను సరకు

జేయక, విశాలదృష్టిని ప్రసరింపజేయుట యత్యవసరము. అట్టి దూరదృష్టి నే యుపయోగించి, శర్మగారి కార్యమునకు గడంగి, ప్రజలకృతజ్ఞతకు బాత్రులయిరి. క్రజాప్రతినిధు లెంతదూరము విన్నవించినను, దేశమంతయు నొక్కుమచ్చి యుద్ధోపించినను, గాంధీమహాత్ముడు తన సత్యాగ్రహ వ్రతదీక్షను కైకొనెదనని దెలిపినను, క్రభుత్వము వారు లక్ష్యముజేయలేదు.

సర్ విలియము విక్సెంటుగారు, కాలెటు చట్టమును శాసనము గావించ మని గోరుచు, మాయూలు కారణములనే తిరిగి యేకరువుబెట్టు మొదలిడిరి. కాని తాము చేసిన మార్పులవలన, క్రజాప్రతినిధుల సహాయము కైకొనలేకబోయితిమని, మాత్రము గ్రహించిరి. ఇందుకు కారణ మెద్దియో విక్సెంటుగారికి తెలియకబోలేదు. కాని క్రజల భావములను వారు గౌరవింప దలవలేదు. వంగదేశ నిర్బంధితులగూర్చి, సర్ నారాయణచంద్రావర్మగారు దయార్థజేసిన నివేదికను పరికించుచో నిజము దెలియునని, విక్సెంటుగారు దుడుచుచున్నారు. కాని, చంద్రావర్మగారి చట్టముల విషయమై వ్రాసిన వ్యాసపరంపరలను విక్సెంటుగారు కరికించిరో లేదో తెలియదు. తా మెవరి నివేదికపై నాధారపడుచున్నారో, అట్టి చంద్రావర్మగారి చట్టమును తాత్కాలికముగ నైనను సంగీకరింపగూడదని ప్రబోధించియున్నారు. విక్సెంటుగారి శాసన మసాధారణమయినదని అంగీకరించెదరు గాని, మాటిమాటికిని, కాలెటు కమిషను సభ్యుల ప్రజ్ఞను గొనియాడి, వారి వాక్యములు వేదవాక్యము లని దెలుపుచుందురు. కాని పశులుగారు సూచించినటుల, కమిషను సభ్యు లెట్టి సాక్ష్యముపై నాధారపడిరో, కాన్నిలు సభవారికి వివరింపబడి యుండలేదు. సాక్ష్య మంతయు రహస్యముగ దీసికొనబడినది. నిర్బంధితుల కా సాక్ష్యమును పరీక్షించి తగిన సమాధాన మొసగుట కవకాశమియబడలేదు. న్యాయస్థానపు మర్యాద లొకటియు నవలంబించబడలేదు. అయినను, ప్రజలు మాత్ర మీ నివేదికపై సంపూర్ణవిశ్వాస ముంచవలయునట.

ఇపుడయినను, మాయూలు న్యాయస్థానములలో నిజము వెల్లడి యగుటకు, ప్రజలు తోడ్పడుచో, నూతన శాసనావసరము చాలవరకు దగ్గునని విక్సెంటుగారు నుడుపుచున్నారు. కాని, క్రభుత్వమువారు రాతురతతో కొరినపుడు, ప్రజలు తమ తోడ్పాటు నేవిషయమునందిచ్చుటకయినను నిదివరకు వెనుదీసి యుండిరా? ప్రజలపై నిపుడి యుపనిందను విక్సెంటుగారేల మోపవలయును? ప్రజల తోడ్పాటు కైకొనుటకు మార్గము, నిర్బంధ శాసనాప్రయోగమగునా? ఈ శాసనముల నుపసహరించికొని, విక్సెంటుగారు క్రజలసహకారమును గోరియుండినచో, సాజన్యముగ నుండి యుండెడిది. రాజకీయాందోళనము నడచుట కీ శాసనమునయోగింపబడదని, విక్సెంటుగారు వాగ్దాన మొసగుచున్నారు గాని, నిర్బంధ శాసనముల చరిత్ర జూచిన నిట్టి వాగ్దానము లిదివరకు నిష్ప్రయోజనమయ్యెనని స్పష్ట మగుచున్నది. కొలదికాలము క్రిందటనే సంగ్రామావసరముల కుపయోగింపబడదగిన, దేశరక్షణ శాసనము రాజకీయాందోళనముపై ప్రయోగింపబడి యుండుట, ఎల్లరకు దెలిసిన విషయమే. పెహ్యూలు నేరములలో 124 ఎ, 153 ఎ శిక్షలు గూడ శిక్షబడి యుండుటచే, విక్సెంటుగారి వాగ్దానము చెల్లించబడునని యూహించుటకు వీలుండదు. ఈ చట్టమును

తిరిగి విమర్శన నిమిత్తమై ప్రచురింపవలసినదని, పశులు గారు గోరుచు మరియొక మారు ప్రజాభిప్రాయమును స్పష్టము గావించిరి.

క్రజాప్రతినిధుల ముఖ్యమగు సవరణలన్నియు వరుస వెంటనే నిదివరకే నిరాకరింపబడెను. క్రజల ప్రాథమిక స్వత్వములకు భంగము కలిగించెడి శాసనము గావించుటకు, సామ్రాజ్య శాసన నిర్మాణసభ కధికార మున్నటుల దోచదు. క్రభుత్వకార్యదర్శి కిని, ఇండియా క్రభుత్వమువారికిని ఈ విషయమై ఎట్టి యుత్తర ప్రత్యుత్తరములు జరిగెనో క్రభుత్వమువారు సభయెటుట నుంచలేదు. ఇట్టి యసాధారణపరిస్థితులలో జన్మస్వాతంత్ర్యములను రక్షింపదలచువారికి, సత్యాగ్రహవ్రతమే పరమ సాధనమని, పశులుగారు క్రభుత్వమువారికి దెలిపిరి. ఇందువలన గలుగనున్న ఫలితముల గూర్చి, పశులుగారు క్రభుత్వమువారిని వారించిరి. బెనర్జీ, శాస్త్రి, వాచా, మాలవ్యా, శర్మగార్లు లులనే ప్రసంగించిరి. కాని క్రజాప్రతినిధు లెంతదూరము జెప్పిన నేమి, కాలెటుచట్టము శాసన మయ్యెను. రెండవ చట్టము మాత్రము తిరిగి ప్రచురింపబడును. కాని, క్రిమినలు ప్రొసీజరుకోడ్లను సవరణ జేయవలసినపుడి శాసనము గూర్చి యాలోచింపవచ్చునని పశులుగారు దెలిపిరి గాని, పూనికతో నున్న వారి కీ మాటలు రుచించునా? కడపటి రంగము గూడ ముగిసినది. క్రజాభిప్రాయము నీ తీరున నిరసించుటయే గాక, అధికారసభ్యులు కొందరిందుకు గర్వపడుటగూడ సంభవించినపుడు, సత్యాగ్రహవ్రతాచరణ దప్ప వేరు మార్గము లేదని, నిన్నటిదినము గాంధీగారు బలికిరి. కొందరి విషయమై భిన్నాభిప్రాయములగ నున్నను, క్రజాభిప్రాయమికముం దేతీరున నుండునో ఇండియను సోషలు రిఫార్మరుపత్రిక ఈ క్రిందిరీతిని చక్కగ వివరించినది:

“కాలెటుచట్టములు శాసనము లయ్యెనేని, ఈ విధానముంతయు హాస్యాస్పదమనియు న్యాయ విరుద్ధమనియు దలచెడి వారందరును, నిర్బంధ శాసనాపీడితులను నేరస్థులుగ నెంచబాలరు. వారు మన సానుభూతికి పాత్రులయ్యెదరు. తాము దోషులుగ నెంచబొందెదమని చెప్పిరి, క్రజలలో ననేకులు నిరవరాధు లగు వీరులుగ ప్రశంసించుచుండ, క్రభుత్వమువారిట్టి పరిస్థితులను చులుకనగ జూచెదరా? అటులయినచో, నైతికశక్తి, భౌతికశక్తికన్న బలమయినటుల, వారు గ్రహింపలేదని దెలియగలదు. ఇట్టి ప్రమాదాభిప్రాయమునకే అరాజకులు గూడ లోపయిరి. ఒక్కవిషయము మాత్రము నిశ్చయముగ జెప్పగలము. నిర్బంధపు చట్టములను శాసనము గావించుటలో, క్రభుత్వము వారికి గలిగెడి విజయము నామమాత్రావశిష్టము. వారికి గలిగెడి లాభమునకన్న సప్తమధికముగ నుండుటకు సందియ ముండదు.”

సంస్కరణములూ, జన్మస్వాతంత్ర్యములూ? ఈ రెంటియందును, భారతవర్ష మీ తరుణమున వేసిపై తనదృష్టి సధికముగ కేంద్రీకరించును? సంస్కరణములు రాని బోని, జన్మస్వాతంత్ర్యరక్షణమే, దేశమునకు ముఖ్యసవరణమయినది. ఇక్కార్యమును, దేశము సాధింపగలుగుచో, సంస్కరణములు వాటి యంతట నవియే సఫలము గాక మానవు. ప్రజల సామర్థ్య మీ సాధనా మూలముననే ప్రపంచమున కంతకును వెల్లడిగాక మానదు. గాంధీమహాశయుడు సాంచజన్యము బూరించెను. విజయ మిక సాధ్యపడకుండునా?

ఆంధ్ర విద్యానిధి

ఆంధ్రవిద్యానిధికి ధనసహాయమును వేచుచు తత్సంఘకార్యదర్శులు ప్రకటించిన విన్నవమును వేరొకచోట ముద్రించితిమి. దానిని ఆంధ్ర మహాజనులు వెంటనే గమనించి కార్యాచరణమునకు బూసవలసి యున్నారు. పట్టణములందును పల్లెలందును దేశాభిమానులు విద్యాప్రియులు పని చేసిన గాని ఆంధ్రవిద్యానిధిని పోషించుట సాధ్యము కాదు. ఎవమండగురు విద్యార్థులు మాత్రము విద్యానిధినుండి సహాయమును పొందుచు నుట్లు కార్యదర్శుల విన్నవమువలన తెలియుచున్నది. ఆంధ్రుల విద్యాప్రియత్వమున కీ యల్ప పోషణము తగియుండలేదు. మన ప్రయత్న లోపమే యందుకు కారణము. ఆంధ్రులకు విద్యాభివృద్ధియందు విముఖత్వము లేదు. కాని వారు సంకల్పమునకు తగిన కార్యోత్సాహమును చూపుట లేదు. సంవత్సరాది దినమున కార్యవరు లగు యవకు లింటింటికిని వెళ్లి విద్యాభిక్షను వేసినచో చాలసామ్య జమ యగును. పల్లెలందును పట్టణములందును పుస్తకాగారములు కలవు. అవి యీ కార్యమును సాధించుటకు తగియుండును. భాండాగారాధిపతులు గ్రామవాసులతో సంప్రదించి తమ తమ గ్రామములందు ధనమును ప్రోగుచేయుటకు కష్టముండదు. విద్యావంతులైన గాని ప్రజలు స్వీయధర్మమును నిర్వహించజాలరు. ప్రజలను విద్యావంతులుగ జేయుటకు నర్వచేకజులును కృషి జేయుచున్నారు. పాశ్చాత్య దేశములందు విద్యాభివృద్ధికి సూత్రప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. విద్యాప్రతిభ త్రియందు మనము వారికంటె చాల వెనుకబడి యున్నాము. లోకస్థితి మణుగమును మారిపోవుచున్నది. ఆస్తికి తగిన జ్ఞానమును ప్రజలందు వికసించజేయుట విద్యాభిమానుల ధర్మము. ఆంధ్రవిద్యానిధి నిర్మితమై నాలుగైదేండ్లు గతించినను అది యింకను వైశవదళయందే యున్నది. ఇది చాల సంతాపకరము. ధనము లేనిది విద్యాభివృద్ధి సాధ్యము కాదు. ఏడాది కొక పర్యాయము ధనసహాయము చేయుట ప్రజలకు కష్టముగ నుండదు. విద్యాభిమానులు తమ యభిమానమును కార్యరూపమున జూపుటకు సంవత్సరాది పండుగవంటి పర్వదినముకంటె పుణ్యసమయ ముండదు. దానవిరతులును, విద్యాభిమానులును, బౌద్ధార్యవంతులును, ధనవంతులును సంవత్సరాది పండుగదినమున విద్యానిధికి విరివిగ కానుకలర్పించి ఆంధ్రుల విద్యాప్రియత్వమునకు తోడ్పడ ప్రార్థించుచున్నాము. ఉత్సాహవంతులు శ్రమపడి చందాలు వసూలు జేసి విద్యానిధికి పంపి మాతృసేవ చేయుటకు కోరుచున్నాము. ఆంధ్రులు సంవత్సరాది దినమున ధనసహాయమును చేసిన గాని యిదివరకు వేతనములు పొంది చదువుకొనుచున్నవారికి తిరిగి వేతనము లిచ్చుటకు ఏలండదని కార్యదర్శులు తమ ప్రకటనమునందు తెలిపిరి. ఇది గాక కొత్తవారికిని వారు సహాయము చేయవలసియుండును. ఏనికి ధన మవసరము. ఆంధ్రవిద్యానిధివాసరమున జమయగు ధనమును బట్టి యిది సాధ్యము కాగలదు. సంవత్సరాది ఆంధ్రులకు విద్యావాసరముగ వరిణమించినది. ఆ పుణ్యదినము పట్టుమని పదిదినములైనను లేదు. ఉత్సాహపూరితు లగు విద్యాభిమానులు భిక్షులు వసూలుచేయుదు మని తెలిపియున్నారు. అట్లు తెలిపియుండనివారు కూడ సంచలనము చూపి పని చేయుదురని నమ్ముచున్నాము. ప్రజలు వారితోడ్పడి తమ విద్యాభిమానమును సార్థకము చేసి ఆంధ్రవిద్యానిధిని పోషించుదురుగాక!

మద్రాసు కార్పొరేషనుసభ

మద్రాసు కార్పొరేషను సభలో, పెంట్లందు ప్రభువుగారికి వీడ్కోలుపు విజ్ఞాపనా కత్రము నిప్పించుటకు, ది. బ. త్యాగరాసు శ్రేష్ఠిగారు మరయొకమారు ప్రయత్నించిరి. వెనుక నొకమారు, ది. బ. రామానుజము శ్రేష్ఠిగారి ప్రియమైన సంతి, సభ్యుల యభిప్రాయము గనిపెట్టి తమ తీర్మానము నుపబంధించి కొనిరి. ఆసభయందే, త్యాగరాయశ్రేష్ఠిగారి రియల కంగీకరింపమని దెలిపిరి గాని, ప్రయోజనము గలుగ లేదు. వెనుకటి కార్పొరేషను సభలో శ్రేష్ఠిగారి నమ్మపై చర్చ నిలిపివేయబడెను. విన్నవితనలో తిరిగి ఈ తీర్మానముపై చర్చ జ గెను త్యాగరాయ శ్రేష్ఠిగారు పెంట్లందు ప్రభువుగారి వదిపాలనాశ్రేష్ఠతను ప్రశంసించుట దొడగిరి. కాని, సభ్యులకు పీరి యుపన్యాసము రుచింప లేదు. తుదకు శ్రేష్ఠిగారు తమ తీర్మానము నుపసంహరించుకొన వలసి వచ్చెను. పెంట్లందు ప్రభువుగారి కాలములో జరిగిన నిర్బంధప్రవాసములు, 559 సంబంధ యుత్తరువు, నుభుర కలవరము మొదలగునవి యటుండ, త్యాగరాయ శ్రేష్ఠి ప్రభువులు నిరసించిన మ్యునిసిపలు బిల్లు విషయమై గూడ ప్రజాభిప్రాయము ప్రోసివేయబడినది. దేశభక్తను వత్తికపై నిటీవల విధించిన జామీను ఉత్తరువు, వారి పరిపాలనావ్యభిచమును తేలవరచు చున్నది. కార్పొరేషను సభవారు పనికిరాదనిన చట్టమునే, ప్రభుత్వము వారు శాసనము గావించిరి. ఇట్టిసితితో, కార్పొరేషను సభవారు శ్రేష్ఠిగారి తీర్మానము నంగీకరించినచో, మిగుల హాస్యాస్పదముగ నుండి యుండెడిది. సభాభిప్రాయము గనిపెట్టి శ్రేష్ఠిగారు తమ తీర్మానమును వదలికొనినందులకు వారి సభివందించుచున్నారము.

ఆహారవిషయకసభ

ఈ సభవారి తీర్మానములు, ఆహారపు మస్తిని తిని పుష్కరించు నని దలవజాలము. బియ్యపు దిగుమతులకు, లైసెన్సుల నెక్కుడుగ నిచ్చుట న్యాయమని మే మిదివరకు దెలిపి యుంటిమి. గోక్షేహాలులో జరిగిన సభలో గూడ నిట్టి తీర్మానమే గావించబడెను. కాని వైసభవారి రిందుల కంగీకరింపలేదు. బెన్టు కంపెనీవారి మీదనే, బియ్యపు సప్లయి యంతయు నాధారపడియుండును. కీరస నాయలు కఆపురు దొలగించుటకు, మ్యునిసిపలు దీవముల వెలిగించెడి దినములను దగ్గించవలెనని, ఈ సభవారు తీర్మానించిరి. ఈ తీర్మాన మంతగ లాభకరము గాదు. కీరసనాయలు దిగుమతి యధికారమును కొలదిమంది హస్తములలో నుంచుటచే గలిగెడి కష్టము లుభవైక వేద్యము లగుచున్నవి. ఇట్టి కష్టములు బియ్యము విషయమున గూడ గలుగుచో, ప్రజలు పడెడి బాధకు మితి యుండదు.

కీర్తికేములగు దివాను బహదూరు

పి. రాజరత్నం మొదలియారుగారు వీరు నిన్నటి సాయంకాలము స్వగృహమున చనిపోయి రని తెలుపుటకు చింతిలుచున్నాము. వీరు రిజిస్ట్రేషను శాఖలో ఇగ్నెయ్టరు జనరలు పనిని సమర్థతతో నిర్వహించి, ఉపకారవేకనము ననుభవించుచు, ప్రజాహితజీవితములో నప్పటి నుండియూ పాల్గొనుచుండిరి. కొంతకాలము నుండి యు. వీరు బ్రాహ్మణేతరోద్యమముపై సభిమానము వహించి యుండిరి. వీరు ప్రజలచేతను ప్రభుత్వమువారి చేతను సమానముగ గౌరవించబడుచుండిరి.

సా ని క వార్తలు

నిమ్మజాత్యుద్ధారక సంఘము:—ఈ సంఘమున కింతవరకు 74 రూపాయల విరాళములు వచ్చిన వని స్వామి బ్రహ్మసందగారు వ్రాయుచున్నారు. అవి వీరబట దత్తయ్యలు మున్నగువారి నొసంగుటకు వ్యవహరపరిచినవి.

సత్యాగ్రహము:—రేపటిదినము సాయంకాలము రక్తగంటలకు తిరుచిర్రేపల్లి వీధిపల్లె సత్యాగ్రహ ఉద్యమా దేశములను తెలుపుట కొకపాఠసభజరుగును. పి. విజయరావు వాచార్యుడ, బార్ల జోసెపు, ఎన్. ఎన్. భారతి, జి. ఎ. గోపాలస్వామి మొదలియారు, సత్యమూర్తి మహాత్మగాంధీ గార్లు పాల్గొనించెదరు.

మహాత్మ గాంధీ: ఆంధ్రదేశే పర్యటనము:—మహాత్మ గాంధీగారు మద్రాసునుండి బయటజరి ప్రథమ మన గుంటూరుకును, పిమ్మట మచిలీ పట్టణమునకును, తరువాత బెజవాడకును పోవుదురు. ఒక్కొక్క ప్రదేశమున కొక దినముమాత్రమే యుండురు ఈ మహాత్ముని దర్శించగోచువారి పట్టణములకు బోయి చూడవచ్చును.

మద్రాసు రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘము:—ఈ సంఘములో అధ్యక్షులగు ఎల్. ఎ. గోవిందరావుక అయ్యలగారును ఉపాధ్యక్షులగు బీసెంటుమ్యుగారును, కార్యదర్శులగు వాడిమా, గోవిందరాజ మొదలియారు గార్లును, సభ్యులగు పి. జి. రామస్వామి అయ్యుని, నమేకకు గార్లును తమతదవులకు రాజీనామా నొసంగిరి.

ఈ సభవారు త్రితీయప్రభుత్వమువారిలో శోధ్యము లేకయే సంధ్యభజన స్వంత్రముగ తింతివార్త సంపుటము, సంఘములోని విషయవచ్చి సంస్కృతికరముగ జరుగకపోవుటయు యీరాజాకామలకు చారణములని రాజీనామానిచ్చిన వారు వ్రాయుచున్నారు.

మాడేవకార్యదర్శి యగు ముత్తుకృష్ణ అయ్యగారు గూడ తమ పదవికి రాజీనామానిచ్చిరి. కారణము తెలియదు.

చెన్నపురి కాంగ్రెసు సంఘము:—18-3-1919

తేదిని పి. పి. రామస్వామయ్యగారు ప్రాసీక యుత్తరము న్నూ ఇండియా పత్రికాసంపాదకులాల నగు నాకు అందినది. అందులో నూచింపబడిన పాఠపాలు జరిగినందుకు నాకు మిక్కిలి విచారముగా నున్నది. రాజీనామా ప్రత్యుత్తర 22వ తేది ఫిబ్రవరిని సంతకములు చేయబడెను. కాబట్టి గాంధీగారు చెన్నపట్టణమునకు వచ్చుటను గూర్చి యీ యుద్దేశంప బడలేదు. వీరి రాకను గూర్చి ఆకాలమునం దెరికిరి తెలిసి యుండలేదు.

కార్యదర్శుల చిరుసామూల వ్రాయబడి పుత్తికలప బంపబడుటకు పూర్వము అవి అందుకొనబడెను. కాంగ్రెసు సంఘముయొక్క సాధారణ సమాజేతనవారు చర్య వీసికొనుట కిది సంబంధము ఇదివరకు వ్రాయబడిన కారణముల కల్లనే, అందులో ముఖ్యముగ రెండేకారణములకల్ల ప్రశ్నలు హెచ్చయి బకవత్తుటతో పనిజేయు దుర్బలమవుచున్నది. కాక నేను రాజీనామా నిచ్చివాను. అని చెనెంటు.

రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసు సంఘముయొక్క సభ్యులు కొందరు రాజీనామానిచ్చియు ప్రయరంభములు గాంధీగారి రాకతోను, సత్యాగ్రహోద్యమముతోను సంబంధములవదిరి నగరములో కొందఱు సాయపడుచున్నట్లు నాకు తెలియుచున్నది.

సత్యాగ్రహము గాని మరేవిధమయిన యుద్యమమునకు గాని సంబంధములేకుండనే యీ రాజీనామాలు యుద్యమమునకు సంకేతములు చేసినవారిలోనొకడనగు నేనుకెక్కడ వున్నాను.

కార్యదర్శనాక సంఘములో చర్చింపబడుటకు పూర్వమును, గాంధీగారి రాకకల్ల కొన్ని భేదాభిప్రాయములు కల్లకే యయింప నయచుండును యీ రాజీనామాలసంగతి ప్రయరంబ బడినందునకు చింతించుచున్నాను:— పి. పి. రామస్వామి అయ్యరు.

పంగ రాష్ట్రీయ సభాసంఘమువారి యాజమాన్యమున క్రిందటి ఆదివారము కొంతవైలో పెద్ద జిహారంగసభ జరిగెను. ఆసభయందును రాత్రియు శాసనముల నెదిరించుటకు సాత్విక నిరోధము నవలంబించుటమ్య పను నూలము అంగీకరింపబడెను. తేకియు లట్లనే జేసెదరుగాక యని వారు హెచ్చరించిరి. సాత్వికనిరోధమునూ ప్రమాదకరణాల బెట్టలయు నదియు తెలుపు నిమిత్తము రి. చక్రవర్తి, పి. ఆర్. దాసు, ఫజల్ హుక్కు, హెచ్. పి. కత్తగర లొకసంఘముగ తేరిరి.

సంధిపంహాసభ విశేషములు.

(రైతుకు ఏ జన్మి)

ప్రాసాద

దెయిలీ టెలిగ్రాఫ్ ప్రతీక ఇట్లు వ్రాయుచున్నది.—
కొన్ని నెలలు. క్రందటి నెలలకు ఇంక వైద్యమైనదియు శుభ
నిశ్చయమైనదియు నగు తీర్మానమును పరిష్కరించినది.
అది ఒక్క ప్రభుత్వము చేసిన వాద్యము అతడే ఈ సమయ
మున విడిచి ప్రధానిగ నుండవలసి ఈ యువకాశము
కప్పిపోయి నుండును.

దెయిలీ టెలిగ్రాఫ్:—బ్రిటన్ సభకు వాని ఆమోదానం
యొక్క వాద్యములందు వాని నిర్ణయ ప్రతిపేద కాశ్యతిమగ
నుండవలసి వాద్య ఇప్పుడు తొలగినది. ప్రాసాద, ఇటలీలైన
ఈ నిర్ణయ ప్రతిపేద వేరవలన చాలాకాలము వాద్యమగు
మేములోని ప్రభుత్వము.

దెయిలీ టెలిగ్రాఫ్:—బ్రిటన్ వ్రాయుచున్నది.—యద్ద
మన నిర్ణయమును చేయుటకు చేసిన ప్రయత్నములలో
నిరసన చేసిన ప్రయత్నములందు నిరసన చాల గొప్పది.

ప్రాసాద ప్రతీక ఇట్లు వ్రాయుచున్నది.—ఈ యసామా
న్యమున సామాన్య ప్రభుత్వము కంపెనీకి లాభము కాపి
గాక కావలెను.

గొప్ప ప్రయత్నము

పారిసు, మార్చి 12:—జర్మన్ ప్రభుత్వమును తగ్గించివేసి
వాని నిర్ణయక ప్రయత్నము మార్చివేయుటకు ఉన్నతయద్ద
సభ వా రొనరించిన తీర్మానమును సభ సమయము వైపును అంద
ముగలసి నిర్ణయించెను. సేవల యాభిమానులకు చేయవలసిన
ప్రయత్నములందు చాల గొప్పదని అనుకొనుచున్నాడు. ప్రతి
నిధుల నిర్ణయములను సాక్షాత్తుకొనుచు నున్నది. ఒక్క
వైపున సలహాదారులను ప్రయత్నముల కాటంకముకొన్నది. బ్రిటిషు
వైపున సలహాదారులు మాత్రమే అధ్యంతరమును చెప్పి
లేదు.

సన్నాహమాసరము

పారిసు, మార్చి 11:—మార్చి 20-వ తేదీనకి సంధి
వరకులన్నియు నిర్ణయములందు వాని ఉన్నతాధికారి
యొకడు నిర్ణయించి తెలియబరచెను. ఏప్రిల్ 15-వ తేదీ ఆ
ప్రాంతమునకు నిర్ణయము నుండవచ్చునని అతని అభిప్రాయము.
వైమానికపు వరతులు.

పారిసు, మార్చి 15:—సభ వారు వైమానికపు వైనిక
కాఖన తొలగించుచు చేయవలసినవరకుల నంగీకరించిరి. ఇందు
వలన “డివిలియన్” విమానములను, సామాన్య విమానములను
యద్దకార్యములకు నినియోగింపకుండ నిషేధించబడెను. వాని
వ్యతిరేకములకు మాత్రమును తియ్యవలసినది. ఉత్తరమును
ప్రయత్నములకు తొలగించు నిమిత్త మునియోగింపబడు
మాత్రములను తప్ప తక్కినవి కావికావిమానములను గూడ
యద్దకార్యములకు వినియోగింపగూడదనియు తీర్మానింప
బడెను.

తాటకీకులు ; నానాదేశ సంఘము

మార్చి 20 వ తేదీన పారిసులో నొక అధికారసభ
జరుగును. ఆ సభయందు తాటకీకులు నానాదేశ సంఘ
మును గూర్చి యేమి యభిప్రాయమునున్నదియు తెలుప
బడును. అట్లు తాటకీకుల అభిప్రాయముల తెలుపు నిమిత్త
మునాదభుత కుగ ప్రతినిధుల నందరిని బంధగోరుచు యూరపు,
ఆసియా, దక్షిణమెరికాలలోని తాటకీకుల లండన్ కిని ఆహ్వా
నము లంపబడెను.

చిత్తు తీర్మానమును నంగీకరించుట

పారిసు, మార్చి 12:—పారిసు ప్రకటనము:—సంధి
యారంభమున జర్మనీకి నిధింపవలయు వైమానికపు వరకు
లను గూర్చి యుద్ధ సభ వారు తర్కించిరి. వైనికాను
భవజ్ఞులు తియ్యవలసిన చిత్తు తీర్మానములను వారంగీకరించిరి.

కీలుకాలువ

పారిసు, మార్చి 13:—తెలుగు కాటకము మొదలకు
కాటి సమస్యల వాలోచించి నియమించువలసిన కమిషనువారు,
కీలుకాలువ మార్గమున నన్ని నాటికలు నిర్వాహకముగ ప్రయా
ణము చేయవచ్చుననియు, అన్ని యద్దకాలకును, వర్తక
నాకలకును ఆహ్వానము నిరభ్యంతరముగ నుండవలయుననియు,
కాటకములను జర్మనుల స్వంతముగ నుండవలయుననియు
మాత్రముల నంగీకరించిరి.

వైద్యము కోరిక.

పారిసు, మార్చి 9:—పారిసు సంధి వరకులను త
ర్కించు సభకు తప్పు చేయుకొని వలసిన దని వైద్యము
కోరికలు తెలియచున్నది. అందువలన ఒక వైద్యము ప్రతి
నిధి, సమాఖ్య ఎం. వైమాన్ గూడ, పశ్చిమరంగ నుండలి
వీర్వాణులను గూర్చి తర్కించు సమయమున సభలోనికి
వచ్చును.

నిర్బంధ వైనిక సేవను తొలగించుట.

మిత్రమండలి ఆశయములు.

లండను, మార్చి 12:—జర్మనీదేశమును నిర్బంధ సేవను
తొలగించవలయునని సంధి సభలో తీర్మానింప బడుట సంధి
సభా చరిత్రయందు చాల విశిష్టముగ నున్నది. ఇది లాయను
కాట్టి 100 మంది ప్రతినిధుల మధ్యనున్నది. ప్రతినిధులు
వ్రాయుచున్నది.

అడ్డయేటిక్క సమస్యలు

పారిసు, మార్చి 18:—సంధిసభవారికి వంపిన విశ్వాస
నిజమగు ఇటలీ ప్రతినిధులు అప్పుడు ఎడిజ్జిని, బ్రెంటిన్, జూలి
యను అలప్పు వేసివేయాలను గోరిరి. జూలియను అలప్పుమా
త్రమే ఇటలీ తూర్పుదేశము బంధించుటకు వారియుండుననియు
గోరిరియా, బ్రెస్టి, పోలా, ఫీయూమయలును, అడ్డయేటిక్క
సమస్యలను వందలకొలదిక అనేక నగరములను, గ్రామములను
దేశము వర్ధిల్లించు నగరములు గ్రామములు మొదలగు వాని
లో నశింపజేయు ఇటలీవానిని. అందుల కెంతమాత్ర మధ్యంత
రము లేదు. ముం దెట్టి ప్రమాదమును గలగలకుండు నిమిత్తము
దాల్మాటియాలో న్యాయమైనంత భాగముగూడ ఇటలీ కీలు
బడవలయును.

జెకోస్లావక్కులపట్టి.

పారిసు, మార్చి 11:—జెకోస్లావక్కుల నూతనశ్రభ
త్వము వారిని తొలగించుటకు జర్మను మాంగేరును, జర్మను
ఆస్ట్రీయను కుట్ర చాల వికలప్రయత్నములతో జరుగుచున్న
నంగతి గ్రహించబడెనని జెకోస్లావక్కు ప్రతినిధి సభవారికి
తెలియబరచెను.

జర్మను దళములు.

పారిసు, మార్చి 11:—పారిసు నందలి చిత్తుకు తి
ట్టు తెలియ చేయుచున్నాడు.—జర్మను సేన లండలి వైకో
ద్యోగుల సంఖ్య 4500 ముగ తగ్గించబడెను. వానికావర్తమున
వాలుగు దిగను క్లామమును, 5 ప్రయాణములను, 28 డిప్టా
యరులను ఉండవలసిన దని నిశ్చయించబడెను.

తాత్కాలిక సంధి

పారిసు, మార్చి 9:—18-వ తేదీన బ్రెస్లావర్ల తా
త్కాలిక సంధిరాయవారముల మాట్లాడుట యద్దసభవారు
తీసిన యేర్పాటుల నొసరించిరి. ఈ యేర్పాటుల ప్రకారము
రాబోవు సంవత్సరము వరకును మిత్రమండలివారు జర్మనుల
కావార సామగ్రిలను సప్లయ చేయుదురు. అందులకు జర్మనీ
వారికి 1. సేలబొగ్గు, పొటాషులను, 2. తటస్థదేశములందు
జర్మనీకి రాకల యాదా కీలుకు, 3. జర్మనీ దేశ
మునందు విదేశీయులకుండు సేవ్యురీటీలను అది మిత్రమండలి
వారికియవలయును. ఈ మాదిరివలన 10 కోట్ల పానులు
లభించును. ఈ పానుల సరఫరాలకు చాలునని తలంపబడు
చున్నది. ఈ సూచన లంగీకరింప బడునని మిత్రమండలి ప్రతి
నిధులు తలంచుచున్నారు.

బోజన పదార్థముల కట్టపు.

పారిసు, మార్చి 9:—జర్మనీదేశములోని బోజనపదా
ర్థముల నిధియు, బోవైనికము జనులలో ప్రాకుటలన గలిగిన
వర్తకసాధనముల కనుగొనుటకు ప్రభుత్వపువంట్లు ఒక సేల
కోణము జర్మనీగుండా ప్రయాణముచేసి, ప్రయాణమును,
సాక్షనీలోని నిధివిమచుచుగా నున్నదని నివేదించిరి.

ఇంగ్లండు

నావికావ్యయముల పట్టిక

లండను, మార్చి 18:—2,80,000 మంది పనివాండు
నావికావర్తమున పనిచేయ వచ్చునని తీర్మానమును ప్రజల లండ
నేకగ్రీకులను నంగీకరించిరి.

హెలిగోలాండు.

లండను, మార్చి 12:—ప్రజలకుందరియను ప్రక్షుల నడు
గునపుడు దాక్తురు మెక్కుమా గాగారిట్లు చెప్పిరి. హెలిగోలాం
డింకను జర్మనుసామగ్రి దళముల యధీనమందున్నది. జర్మను
నావికావర్తమున నింతకు కరణు జొరనిదళములు వాని గాను
చున్నవి. హెలిగోలాండు భావిస్తే యెట్లుండునదియు, అది
జర్మనీయధీనమందున్న జర్మనులు చాలవరకు సమద్రమువై
సభికారము చేబాయిచునదియు సంధిసభ వా రాలోచించుచు
న్నారు. పట్టుకొనబడిన జర్మను వారు మాత్ర ముంచివేయవలయు
ననుమాదనకు వెనెడెంటు విల్యుకుగా రంగీకరింపవలె నను
మాటనిజము కాదనిదాక్తురు మెక్కుమారాగాను తెలిపిరి.

జర్మనుయద్దనౌకలు.

లండను, మార్చి 12:—ప్రజలకుందరియను వైకొంటు
కర్తను గారికి ప్రత్యుత్తరము మొదలుగా దాక్తురు మెక్కుమా గా
గారిట్లు చెప్పిరి: ఇప్పుటికి జర్మను భూరక్షణలంతర్గాయలలో
54 అమృతములడినవి. తక్కినవి అమృతములును. అట్లున్న
టవలన వచ్చుసామృత మిత్రమండలివారు వంచుకొందురు.
వా రేకొలదిని పంచుకొనవలయునదియు ఉన్నతయద్దసభ వారు
నిశ్చయించెదరు. పట్టుకొన జర్మను యద్దనౌకలలో మిగతా
వాటి నేమి చేయవలసినియు సభవారు నిశ్చయింపలేదు.

నావికావర్తమువారి ప్రశంస

లండను, మార్చి 12:—నావికావర్తముల పట్టికను
గూర్చి ఉపన్యసించుచు వాల్టరులంగు గారి టైటిల్:—నావికా
వర్తమువారు యద్దమునం దెంతపనిని చేసిరో తెలుపుటకు
నావికావర్తమువారు సంగతుల నన్నిటిని క్రోడీకరించుచున్నా
రు. ఈ కథనము యద్దసంబంధము లగు అన్యుతకథనము
లందెల్ల నచ్చుకరముగ నుండునది. ప్రాసాద, మెసపాటే
మియా, మొదలగు గాగు ప్రచేతములందు జరిగినయద్దమున కది
చేసిన యపరిమిత సహాయ ముండ పూపాఫో మొదల
ఆఫ్రికానరస్సుల వరకునుగల ప్రదేశములంతటను క్రతువుల
కడిచాల ఒత్తిడిని గలిగించెను. జర్మనానావికావర్తము కరణు
జొచ్చుట నావికావిజయము నొందుటకంటె చాలముంచిది.
నావికాకాస్త్ర మెంత అభివృద్ధినించినదియు తెలుపుచు
ప్రస్తుతము దృష్టిచాలదూరము వ్యాపించునట్లునే చాలదూరము
నందలిభర్తనిగూడ గ్రహించుటకు ఏర్పాటు చేయబడినవి.
ఇకముందు నావికావిధాన మెట్లుండునదియు తర్కించుచు
యద్దఅటోపమంత ముతూర్తిగ నంత మొందులోపల చునమెట్టి
వీర్వాణుల సునరించినను చాలతప్పింపకు సుంరించినవారమగు
దురు. 480000 గరిష్టసంఖ్య కాని ఈ సంఖ్య తగ్గించబడునని
తలంపబడుచున్నది. వైనిక సేవకుండి విదవిపెట్టదగువారిలో
నూటికి 55 గుడ చొప్పున అప్పుడేదేదిపెట్టుకొని, నగరము
11-వ తేదీకండి విశేషవరమాణమున గట్టుకట్టించబడిన నావి
కానిర్మాణ ప్రయత్నములన్నియు నానివేయబడినవి. వానిలో
చిన్నివికొన్ని వర్తకకార్యవారార్థ మునయోగింపబడుచున్నవి.

పారిశ్రామిక స్థితిగతులు.

లండను, మార్చి 12:—కార్మికమంత్రోహార్షి గారు లండ
ను నగరముం దుపన్యసించుచు నిట్లు చెప్పిరి.—ప్రపంచ మందలి
పారిశ్రామిక సమస్యల నెల్ల వాలోచించు నిమిత్తము సాంకర్ష
రిక కార్మిక సభ సేవ వాని సేలకొన్నట్లును పారిశ్రామిలో అంత
ర్జాతీయపుటాదంబడియొకటి చేసికొనవలయును. ఈయెడలబడి
కలోచేసిన ప్రతిజాతికినెలలగునకు ప్రతినిధులందరు వానినిద్ద
గుదొరరింపజూచాకే నియమింపవలసినను, పెట్టుబడి వారు
లాగరిని కార్మికు లింకొకరిని నియమింపవలయును. ఈ కన్వె
న్షను చిత్తుకు బ్రిటిషుకార్మిక మంత్రులగువారు తయారు
చేసిరి.

ఉన్నత సభావర్తకత.

లండను, మార్చి 12 —లండను నగరముం దుపన్యసించు
చు కార్మికమంత్రుల హెలి గారిట్లు:—మూలము, నిజద్యోగ
మును గూర్చి పారిశ్రామిక సభవారు జయిగొంచిన సంఘముల
ఫలితముగ కాశ్యతిములకు పారిశ్రామిక సంఘములు సేల
కొల్పబడుననియు, అది చుచో పారిశ్రామిక సమస్యలను
గూర్చి గజర్న మెంటువారిని ప్రజలకును తగిన భోగొట్టా
చెప్పవలసియు ప్రాసాదగోరలే గ్రేటు బ్రిటనులో గూడ
ఉన్నత కార్మికసభ యొకటి సేలకొల్పబడునని తా నెంచు
చున్నాడు. కనిష్ట పరిమాణపు కూలీలను, గరిష్ట పరిమాణపు
పనికాలమును నియమించుట త్యక్తకర్తమనెంతినిఅభిప్రాయము.

ఒక వైశ్యవితంతువు కావలెను.

చక్కగా చదువుకొనినయొక అంకమైన వైశ్యుల
వితంతువు కావలయును. వరుస వయస్సు 28 సంవత్సరములు.
వైశ్యులజాడు, గజర్న మెంటున రూ 100 ల యుద్యోగమున
నున్నాడు. ఈవిషయమై వ్రాయు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు
మిక్కిలి రహస్యముగ నుండవలయును. (1529)

సింహా c/o ఆంధ్రప్రదేశ్, మదరాసు.

Peace Conference.

The Peace Treaty.

LONDON, March 12.
PARIS:—A high authority to-night expressed doubts that the Peace Treaty would be ready on March 20th. He was of opinion that the middle of April would be more likely.

Aerial Disarmament Terms.

LONDON, March 15.
PARIS:—The Council adopted the aerial disarmament terms, which, generally speaking, end the military use of dirigibles and aeroplanes, but commercial planes are permitted. Naval planes are also barred, excepting a hundred seaplanes for minesweeping in the North Sea.

Neutrals and the League.

An invitation has been sent to neutrals in Europe, Asia, and South America asking them to appoint representatives to an un-official conference in Paris on March 20th for the purpose of giving them an opportunity of expressing views on the League of Nations.

Draft Articles Adopted.

LONDON, March 12.
A "communiqué" from Paris states that the Supreme War Council discussed the aerial terms to be imposed on Germany in the peace preliminaries and adopted the articles drafted by the military experts.

Kiel Canal Navigations Open.

LONDON, March 13.
PARIS:—The Ports and Waterways Commission has recommended that there be open navigation for all nations through the Kiel Canal, which should be free to all merchant ships and warships, the Canal remaining under German ownership and operation.

Heligoland.

Still Held by Germany.

LONDON, March 12.
In the House of Commons, at question-time, Dr. Macnamara stated that Heligoland was still in the possession of German armed forces, and protected by the unsundered portions of the German navy. The Peace Conference was considering the future status of Heligoland, the German possession of which constituted a valuable adjunct to the exercise of sea-power by Germany. Dr. Macnamara denied that President Wilson dissented to the proposal to sink the captured German fleet.

Belgium's Desire to Participate.

LONDON, March 9.
PARIS:—It is understood that Belgium has requested to be admitted to discussions on preliminary peace. Consequently one Belgian representative, probably M. Hymans, will attend the discussions concerning the settlement on the western front.

General Plumer's New Post.

Governor of Malta.

LONDON, March 14.
It is officially announced that General Plumer has been appointed Governor and Commander-in-Chief of Malta in succession to General Lord Methuen, who has resigned.

Import of Imperial Products.

Licence Limitations.

LONDON, March 12.
The Board of Trade announces that the general licence permitting the importation of Imperial products and manufactures will not at present apply to gold or articles containing gold, except when consigned direct to the Bank of England, and spirits, except brandy, rum, and hops.

The Armistice.

Resumption of Negotiations.

LONDON, March 9.
PARIS:—The Supreme War Council has formulated plans for the resumption of the Armistice negotiations at Brussels on the 13th instant. The plans provide for taking over the German merchant ships in return for supplying food until the next harvest. Germany paying for it, firstly, with coal and potash; secondly, through Germany's credit in neutral countries; and thirdly, from foreign securities held in Germany, the three sources yielding £100 million, which is the amount required to furnish adequate relief. The Allied delegates think that these proposals will be acceptable.

Adriatic Problems.

Italy's Claims.

LONDON, March 13.
PARIS:—The Italian delegates' memorandum to the Peace Conference claims the Upper Adige, Trentino, Julian Alps, and Venetia. It says the Julian Alps, alone can close Italy's eastern gate, and declares that Gorizia, Trieste, Pola, Fiume and numerous towns and villages, on the Adriatic coast and in the interior, are indisputably Italian, while, in order to eliminate all danger, a just share of Dalmatia must be restored to Italy.

Guards' Triumphant March.

LONDON, March 12.
The Household Cavalry, and the Brigade of Guards will have a triumphal march through London on March 22nd.

Germany's Forces.

LONDON, March 11.
PARIS:—Correspondents in Paris state that officers in the German army will be limited to 4,500. The navy will consist of six ironclads, five cruisers and thirty-eight destroyers.

To Kill Conscription.

Allies Aim in Germany.

LONDON, March 12.
Papers acclaim the Council's decision to abolish conscription in Germany as being the most notable episode in the history of the Peace Conference, and a triumph for Mr Lloyd-George.

The "Daily Telegraph" says:—Till a few days ago nothing so bold and decisive was contemplated. It is the work of one man, and if he had not been the British Premier at this moment, this chance would have been missed.

The "Daily Chronicle" says:—There is now no risk of perpetuating conscription in Britain or the United States. We cannot suppose that France and Italy care to cumber themselves indefinitely with conscription.

The "Daily Mail" says:—This is the greatest practical step yet taken towards the discouragement of war.

The "Star" says:—The chief credit for this immeasurable human blessing is due to Mr. Lloyd George.

The Greatest Blow.

LONDON, March 12.
PARIS:—The Supreme Council's decision to cut down the German and abolish its conscriptive character are regarded inside and outside Conference circles as the greatest blow ever dealt to conscription. The delegates' decisions were unanimous, and the only opposition was from military advisers, except British military advisers.

Surrendered German Battleships.

Fifty-four U-Boats Sold.

LONDON, March 12.
In the House of Commons, replying to Viscount Curzon, Dr. Macnamara stated that up to the present fifty-four former German submarines had been sold. The others would be sold and the proceeds would be divided among the Allies on a scale to be settled by the Supreme Council. The Council had not yet decided on the disposal of the other captured German warships.

The Czecho-Slovak State.

German Conspiracy Discovered.

LONDON, March 11.
PARIS:—The Czecho-Slovak Delegate informed the Council that a widespread German-Hungarian and German-Austrian conspiracy to overturn the new Czecho-Slovak Government had been discovered.

Industrial Conditions.

An International Convention.

LONDON, March 12.
The Minister of Labour, Mr. Horne, speaking in London, to-day, stated that an International Convention would shortly be signed in Paris establishing an annual Labour Conference to discuss the industrial conditions throughout the world. Each nation, who was a party to the Convention, would have four representatives, two appointed by Government, one by Capital and one by Labour. The draft of this Convention was prepared by the British Ministry of Labour.

Plea for a Supreme Council.

LONDON, March 12.
Speaking in London the Labour Minister, Mr. Horne, said he hoped the result of the work of the Committees of the Industrial Conference on Wages and Unemployment would be the establishment of permanent Industrial Councils which would inform the Government and the community regarding the great industrial problems. He hoped to see a supreme Labour Council established in Great Britain like that in France. It was highly desirable to fix minimum wages and maximum hours.

Bombay Polo Tournament

The Final.

BOMBAY, March 18.
The concluding game in the Bombay Open Polo Tournament for the Handicap Cup, presented by General Nawabzada Obaidullah Khan, was played off on Monday evening on Wellington Sports Club ground in the presence of a large attendance, including Their Excellencies the Governor and Lady Lloyd. The teams engaged were as follows:—Bhopal—Jemadar Md. Ishak, Nawab Hamidulla Khan, Rissidar Goham Ahmed and Mahomed Hussain (back). The Fire Files—Captain Crawford, Mr. Gove, Captain Nawab of Savanur and Captain Nethercole (back). Umpires were Major Grunshaw and Thakore Motilal. The Bhopal team asserted themselves from the beginning, but they were on occasions put upon their defence. It was the superior side. The young Nawab Hamidulla Khan played a sound game for Bhopal. For the Fire Files, Captain Nethercole and the Nawab of Savanur were conspicuously good. In the fourth chukker Goham Ahmed's pony fell down and he was hurt. His place was taken by Intyaz Ali, who was once a conspicuous member of the Central India Horse Polo team. He showed he had lost nothing of his earlier days dash. The game in the end resulted in victory for Bhopal by eight goals to one. At the conclusion Her Excellency Lady Lloyd handed the Challenge Cup to Nawab Hamidulla Khan with graceful compliments and presented four small replicas of the cup to the members of the winning team.

The Haj Pilgrimage.

King of Hedjaz Announcement.

BOMBAY, March 17.
A telegram has been received in Bombay from Jeddah stating that His Majesty the King of Hedjaz wishes it to be known throughout India that in the case of any Moslem wanting to perform the Haj pilgrimage or visit Holy Tomb of the Prophet at Medina before or during or after the ensuing pilgrim season, the Arab Government are quite prepared to do everything necessary for the comfort of the pilgrims, facilitating means of travelling and the ensuing safety of travellers whether they desired to proceed to Medina "via" Yambo, Ramah, Jeddah or Mecca.

The Empire's Navies.

Their Past and Future Work.

LONDON, March 12.
In the House of Commons Mr. Long, moving the vote for a naval "Personnel" numbering 280,000, said that between August, 1914, and March 2nd, 1919, a colossal number, approximately twenty-three-and-a-half million effective, three-and-a-half million non-effective, two-and-a-quarter million animals, and forty-eight million tons of British military stores, had been militarily transported by sea. Since the armistice minesweepers had destroyed fifty-five hundred moored mines. No merchantmen adhering to the prescribed routes had been damaged by a moored mine. The Empire might well be proud of the mercantile marine, for no ship ever failed to sail for want of men, despite some of the latter being torpedoed five times. After referring to the difficulty of forecasting the future naval policy until the peace terms were signed, Mr. Long said that demobilisation was proceeding as rapidly as was consistent with safety.

Mr. Long, alluding to Admiral Viscount Jellicoe's tour said the object of the visit was to try to secure greater co-operation in future between the navies of the Empire. He believed that, with the spirit of give-and-take, most satisfactory results would be the outcome of the visit, if we rightly realised our respective responsibilities and possibilities. He looked forward to a time when the overseas navies would play an even greater part than in the past. The admiralty fully realised its duty to provide a navy sufficient for imperial needs, but the only plan which could presently be laid down was that the future navy must be able to show the flag throughout the Empire. The navy must not only maintain the integrity of the Empire, but continuously play a leading part in preserving the peace of the world.

Britain's Navy.

Includes Thirty-three Dreadnoughts.

LONDON, March 12.
In the House of Commons Dr. Macnamara said the British had thirty-three dreadnought battleships and nine dreadnought battlecruisers on December 31st. So far as he knew no capital ships would be laid down in 1919. The construction of three out of the four dreadnought battlecruisers, which were being built on December 31st had been abandoned. (Cheers.) He estimated that the "Hood," the remaining battle-cruiser would be completed in November.

The Mediterranean Squadron.

The provisional composition of the Mediterranean squadron is six battleships, six light cruisers, a destroyer, flotilla and a sub-marine flotilla.

Naval Budget Passed.

LONDON, March 13.
The House of Commons unanimously adopted an estimate authorising a naval "personnel" of 280,000.

Navy's War Activities.

Weight of Its Hand.

LONDON, March 12.
In his speech on the Naval vote, Mr. Walter Long said the admiralty was preparing a plain and straightforward statement of the Navy's part in the war, which would prove one of the most wonderful stories ever told. He dwelt on the worldwide activities of the Navy during the war. It had not only made its power felt in great battles in France, Mesopotamia and elsewhere, but from Scapa Flow to the African lakes, the weight of its hand had been fully appreciated by the enemy (Cheers.) He declared that the final surrender of the German navy was a greater victory than could ever have been achieved by action at sea. Referring to the progress of naval science he singled out, as an extraordinary development, the way in which hearing had been made to serve as effectively as sight. With regard to the future policy, he considered that until the dust of the war was completely dispersed, we should be very rash and even criminally wrong if we adopted definite plans now and proceeded to carry them out. The vote for 280,000 men comprised a maximum figure but it was hoped to reduce the number. Fifty-four per cent of the men eligible for demobilisation had been demobilised. Every effort was being made to cut down the expenditure and construction of a large number of ships of every description had been stopped since the 11th November. Some of the smaller ones were being converted to mercantile uses.

Looting on West Coast.

Warehouses Broken Into.

CALICUT, March 16.
At noon to-day a rumour got about that grain warehouses would be looted. An hour or so later, the rumour proved true. Large crowds proceeded towards the sea end of the Big Bazaar quarter began systematically breaking open warehouses, wholesale godowns, retail shops and bazars. Looting went on till late in the evening, and it is estimated that about 10,000 bags of rice were removed, besides large quantities of oil, ghee and other provisions. The police turned up after the looting had begun but could do little to prevent what was going on. The principal sufferers are Banias, Moplahs, and Nair wholesale importers. The looting is the outcome of the prohibitive prices which merchants and retailers have obstinately persisted in demanding in spite of official remonstrations and symptoms of public discontent.

The I. D. F. detachment from West Hill has been brought up to help the police in guard and patrol work.

Information has just been received here to the effect that last night, some looters looted copra of the value of over Rs. 2,000 which had only just then been brought from Badagara Payyoli and other places and landed at Puthiyath near Elathoor, a place situated at a distance of about seven miles from Calicut.

The Indian Legislative Council.

Rowlatt Bill Passed.

Hon'ble B. N. Sarma Resigns.

(From Our Correspondent)

BY WIRE.

The Second Bill.

DELHI, March 18.

Sir William Vincent moved that the Report of the Select Committee on the Second Rowlatt Bill be republished. He said he did not need to discuss the details of the Report because their intention was to republish the Bill as amended and that decision, he might mention, was arrived at in agreement with all the non-official members in the Select Committee. It would be premature to discuss the details and they could do so better in the light of criticisms that they might receive. He added, however, that the first clause of the Bill to which great objection had been taken, namely, to enact a new clause 124-B had been omitted "in toto" from the Bill as amended.

Pandit Madan Mohan Malaviya wished to know whether when the opinions of various bodies were received the Bill would be referred back to a Select Committee.

Sir William Vincent replied it was premature at the present moment to prejudge what action would be taken on receipt of opinion.

Pandit Madan Mohan Malaviya then moved an amendment that on the receipt of opinions the Bill should be recommitted to a Select Committee.

His Excellency said the Hon'ble Member had not given notice of this amendment.

Sir William Vincent observed he was very glad to forego notice. The amendment was then allowed to be discussed.

Continuing, Pandit Madan Mohan Malaviya said the statement in the Select Committee's Report on the Bill that he and others withdrew from the Committee was partly incorrect. It did not state the reason why they withdrew. They did so in view of His Excellency's ruling that members not signing the main Report were not entitled to talk on discrediting matters. They wanted to keep out of the Committee until that ruling was reversed.

At this stage the President intervened, and said it was not open to the Pandit to question his ruling.

Pandit Malaviya said he was merely raising the question of privilege.

The Viceroy said he should do so without questioning the ruling of the Chair.

Pandit Malaviya said in that case he had nothing more to add and formally moved an amendment to Sir William Vincent's substantive motion.

Mr. Patel who followed Pandit Malaviya, said Sir William Vincent had given notice of withdrawing the motion which had been put on the agenda, and circulated to members, and he wished to know whether one member could withdraw a motion without the permission of the Council.

Sir William wished to know whether the Hon'ble Member suggested that he could be forced to move a motion that he did not desire to move.

Mr. Patel said his point was a motion could not be withdrawn without the permission of the Council.

Sir George Lowndes observed that the Hon'ble Member was confusing two things—a motion moved, and a motion of which only notice had been given. There was nothing in the rules to suggest that a motion of which notice was given ought to be moved.

Sir William Vincent said he was perfectly willing that the Hon'ble Member, if he so desired, should move that motion.

Mr. Patel said he only raised the question as it affected the privileges of members of this Council. He did not desire to move it.

His Excellency ruled against Mr. Patel.

Mr. Patel supporting Pandit Malaviya's amendment, said three members of the Select Committee did not serve on the Select Committee and they resigned.

Sir George Lowndes rose to a point of order, saying that no member sent in his resignation. They merely absented themselves.

Mr. Patel proceeded to say that three members had handed in their resignations. Pandit Malaviya, rising to correct the statement of Mr. Patel said:—he did not resign, but kept himself away till the ruling was given as to whether their minute of dissent would be accepted or not. Mr. Patel said, as far as he knew, Mr. Khaparde resigned.

Sir George Lowndes:—No, he did not resign. He was simply absent. (laughter.)

Sir William Vincent, replying, said when opinions were received if examination of details was required, if opinions varied and modifications and changes were suggested, no argument would be required to recommit the Bill to a Select Committee. Surely that was not an unreasonable attitude to take up.

The Council would never be unready to commit a Bill to a Select Committee when a necessity arose.

The amendment was, on division, negatived by 9 votes against 35.

Mr. Patel moved that the Bill, as amended by the Select Committee, be shelved.

The Viceroy ruled him out of order on the ground that the amendment was merely a negative one. His Excellency said Mr. Patel could, if he so wished, speak on Sir William Vincent's motion.

Mr. Patel thereupon proposed the motion. He maintained that the Bill as amended by the Select Committee did not in any sense amend the Indian Penal Code. It could not be called the Indian Penal Code Amending

Bill. He asked the Viceroy to consider what the High Courts would think of this august assembly if they said that it was a Bill recommended by their Select Committee to amend the Indian Penal Code. (laughter) Another ground on which he opposed the motion was that the present Bill should be taken up along with the question of general revision and amendment of the Criminal Procedure Code, which was already under consideration.

Sir William Vincent said the principal argument of Mr. Patel was that it would be more convenient to discuss these proposals when the Council considered the amendment of the Criminal Procedure Code. In this connection he might say that the Amending Bill had been published and circulated for opinions and the course proposed by the Hon'ble Member would mean that they would not have opinions of Local Governments and High Courts on the present Bill. With regard to other remarks of the Hon'ble Member Sir William said these comments made it more necessary that they should have further expert opinion on it. He thought in this matter the Government was treated with a little want of consideration.

The motion to circulate the Bill for opinion was then passed.

On the motion of Sir William Vincent the Council passed the amendments in favour of persons affected by orders to be made, under the first Rowlatt Bill. By these amendments on the expiration of the Defence Act the Government would have to serve order on the interned if they desired his further internment, and after receipt of his representation the Government could have to refer the case to the investigating authority before passing the final order of continuing the internment.

Sir George Lowndes then explained certain drafting changes made in the Bill.

The Anarchical and Revolutionary Bill.

Sir William Vincent then moved that the Anarchical and Revolutionary Crimes Bill, as amended, be passed into law. He said in making this motion he must at the outset express his great regret that in spite of the important modifications they had made in the Bill and in spite of their attempt to meet the wishes of the Hon'ble Members the Government were not able to secure more support for this measure. He, however, hoped that most of the members would admit that the attitude of the Government was not unreasonable and that they had done their best to meet them in making important modifications. At the same time he quite realised the feelings of the Hon'ble Members. Their extensive dislike of the measure was based on the apprehension that powers under this Bill might be abused. There were possibly other members who were actuated by other motives. But he did not address his words to those members. He was addressing these words to those whose co-operation the Government sought. He asked them to consider the position from the point of view of the Government. The Government examined the position from their point of view and had done all they could to meet them and had made changes in the Bill which would commend to them as improvement. The position as had appeared to Government was very clear. The facts were well known that the revolutionary movement was there. He wanted the Council to remember that this statement of facts was not arrived at by the Government or by a blessed tribunal, but a thoroughly impartial and independent tribunal. It had been said that the movement was dead. He wished that were true, and that it was not incumbent on them to introduce a legislation of this character. He would not repeat his arguments to show that the movement was there and was very much alive. He would ask the Council to reconsider the position and say whether the movement was not happily still prevalent. He believed the movement had been scotched, and he looked upon any recrudescence of it as a very terrible calamity. He asked if there was no revolutionary party, why did the Bengal Council, in a recent motion for the release of internees, decide to do nothing of the kind? The feeling in the matter could be gauged by the fact that no division was asked for, and that the mover found on support from the Council. He had been told that the members sincerely sympathised with the Government to suppress this form of crime. His regret was that the sympathy was sometimes not a little more constructive. The only argument that appeared to him to be of weight was that the present law was adequate and Section 108 of the Criminal Procedure Code and the Act of 1908 provided them with all the powers they required. He asked the Council to consider the facts and say whether it had not been proved to the hilt that those measures had been found inadequate. He asked them to go back to the Memorandum of Sir Narayan Chandavarkar and Justice Beachcroft, which he regarded as most valuable, to read the speeches of Mr. Provost Mitter and other members in the Bengal Council made recently.

Continuing Sir William said the main criticism, has however, been based on different lines. It was said the Bill was an unfair infringement of the liberty of the subject, and that it was repugnant to all ideas of western justice. The Government admitted it was a very serious and drastic measure, but he asked them to look at things from the practical point of view rather than from theoretical. He asked them to remember the authority by whom the Bill had been recommended. All, except one, were judicial officers; who would be entirely unlikely to suggest this remedy if there had been any other remedy which would satisfactorily cure the disease. He wanted them to remember that the circumstances in which the bill could be brought into operation and the people to whom it would be applied were very special. He had heard a great deal during the debate,

of the liberty of the subject being infringed, but even now he asked the members to co-operate with the Government and the authorities in crushing the movement through ordinary courts. He asked them to use their great power to induce the public to assist them (Government) by coming forward as witnesses, by doing their duty as jurors, honestly and frankly, and if even now the Government secured that support from the public, he believed the necessity of bringing this Bill in force would be very much less. He asked for the co-operation of members again in crushing this movement. He mentioned this because the Government were particularly anxious not to put it in force save in the case of dire necessity. It had been said the Government were seeking to increase their authority. Those who were familiar with the history of the administration of the Government of India, would say there was no foundation for this charge. The Government of India had refused to the last moment to take this action and it was only when they were forced by circumstances of very cogent character that they undertook that legislation. All. One of their reasons was that they recognised that repressive measures alone could not be effective. To remove the cause of discontent the Government had recommended a changed constitution and change in the system of administration, and they all hoped that a measure would be shortly placed before Parliament. Anarchy and revolution were the greatest enemies of political advance, and for this reason they sought the support of the Council for this measure. With regard to the apprehension that the provisions of the Bill might be abused, he reminded the Council of the steps taken by the Government to reform these young revolutionaries. He hoped the members would give the Government credit for its efforts in that direction. It would be the earnest endeavour of the Government to continue that policy to lead young men into the right path and away from their criminal propensities. He assured the Council for the last time that the Government would make it their duty to see the Bill was not used in connection with political agitation, but only in connection with the suppression of this kind of crime, which they believed would be a great danger to the future of the country.

After the conclusion of Sir William Vincent's speech on the motion that the Bill to cope with anarchical and revolutionary crime as amended be passed, Mr. Patel moved an amendment that the Bill, as amended by the Council be republished. He said that the country ought to have sufficient time to consider the measure so that they may be in a better position to know what people really felt about it. Speaking on the merits of the Bill, Mr. Patel said the Government remained unbending as ever in total disregard or rather defiance of the unanimous protest of the entire Indian opinion, both in and outside the Council. They did all that was possible to have some of the amendments accepted in order to make the Bill less dangerous. The only thing that now remained was to enter the last protest against the passing of the Bill into law. He was not within of opinion that it was their competence to enact this law and it was not so free from doubt as the Law Member would have the Council to believe, and discussed Sections 65, 106 and 32 of the Government of India Act, 1915, to illustrate his points, and also referred to the discussion on the Amending Bill in the House of Lords in 1915, which was referred to a Joint Committee of both Houses. Mr. Patel then briefly dwelt on several parts of the Rowlatt Bills and said the evidence on which the Rowlatt Committee based their findings had not been supplied to the members of the Council and they were asked to accept those findings as correct. The text of the Bill, as introduced, was not submitted to the Secretary of State and his sanction was obtained to the introduction of some bill on the lines of the Rowlatt Committee's recommendations. He reiterated that the Bill went much beyond these recommendations in one very essential particular, namely, the addition of sections 124-A and 153-A I. P. C. to the schedule, while the Rowlatt Committee recommended that the schedule of the Criminal Law Amendment Act 1908, might be adopted. Further correspondence between the Government of India and the Secretary of State on the subject had been kept back from members of this Council. In his opinion the whole proceedings in connection with this Bill from the presentation of the so-called Select Committee's report were invalid and illegal. No ruling of His Excellency the President could legalise what was not otherwise legal.

H. E. the Viceroy:—Order, order. The Hon'ble Members have not to question the ruling of the Chair.

In conclusion, he said it was no wonder that those who moved liberty were prepared to disobey the laws of this character and submit to the penalty of such breaches. Passive resistance was the only last constitutional weapon of a despairing people and he warned the Government against the consequences of driving the peaceful and law-abiding people to resort to passive resistance.

The Hon'ble Mr. Surendra Nath Bannerjee speaking on the motion that the Rowlatt Bill be passed expressed his acknowledgment of the courtesy and attention he had received throughout the controversy from Sir William Vincent and Sir George Lowndes. He said that if the controversialists could be persuaded to act in that temper, human life and human affairs would bear a more pleasant aspect than at present. The Home Member invited Co-operation. He made bold to say that co-operation with the Government was the watchword of his party. Replying to Sir William Vincent that India had not developed responsibilities of civic life, he said it was a relection on a century of British Rule that the Government had to do so. He opposed the bill with regret and under a sense of overwhelming compulsion as a public duty which had to be performed. He thankfully acknowledged that the Government had made concessions, important from the Government's own point of view though they might not be so from the non-official point of view. But what had been done was not enough. That was the verdict of public opinion. The character of the Bill remained unaffected. The Executive complexion was its dominating feature and it overshadowed every other aspects of the bill which remained the same in principle and in its portion of judicial trial and executive exaltation. Public opinion was not satisfied and their opposition remained. The bill was really an executive order robed in the garb of legislation and in the words of an eminent jurist a lawless law. It was a glorified ordinance with a judicial colouring, sometimes thinly sometimes thickly laid on. They could not see their way to be associated with the responsibility for such a measure. Responsibility meant power, and both went together. In the Imperial Council they had no power they might;

only influence and persuade, but they could not force, though they hoped the foundations of the transition from influence into power had been will and truly in the scheme which he hoped would make an epoch in Indian history. Never was their impotency in the Council more strikingly demonstrated than in connection with the Bill under debate. Amendment after amendment was proposed and lost. Their united voice counted for nothing in Councils of the Government. Mr. Bannerjee pointedly referred to the defeat of his own amendment which did not seek to change the character of the Bill only to postpone it for a time. Continuing the speaker asked how they could be asked to take the responsibility for the measure. Technically it was a law, out to all intent and purposes it was an executive order and an ordinance. Mr. Bannerjee asked if it would not have been better for the Government to have frankly recognised it as such and to have taken upon itself the sole responsibility for the measure. If any case he maintained that the Bill should not go forth as having behind it the authority of the Indian Members of the Legislative Council who to a man were against it. There were 187 amendments. Yet some of them were such as might have been accepted without the character of the bill being in the slightest degree changed. The amendment for appeal which followed the Irish Crime Act, was rejected. The same fate awaited his own amendment asking that there should be no conviction except on a unanimous verdict of the judge of the court. The amendment asking that the accused persons should be represented by a pleader was also lost. There was a strong feeling about this matter in the country. Mr. Bannerjee said that he had personal experience of the difficulties of a man defending his own case. He was hauled up before a Magistrate who was now a personal friend of his and who sat not far from him in the Council (laughter). He had no pleader and he floundered and blundered and was convicted. The case was taken to the High Court where the conviction was quashed. Lastly Mr. Patel had pressed hard elimination of sections 124-A and 153-A from the Bill and the amendment was lost. That would have an unfortunate impression in the country. There was general feeling that the Bill when it became law would cripple legitimate political activities, and cause stagnation of political life. The feeling might be wellfounded or illfounded, but it was there and the Government could not ignore it. The Government would have been well advised and would have lost nothing if those sections had been eliminated before the Bill. Proceeding Mr. Bannerjee said that their objection to that principle and policy of the bill must appeal to the instinct of every Englishman wedded to law and the reign of law. They objected to the supremacy of the executive authority and partial suppression of judicial procedure even in limited class of cases. They had sat at the feet of great English teachers and had learnt from them great constitutional principles and forms of judicial procedure which had made England what England was, and Englishmen must not complain if they [Indians] as their apt pupils adhered to them with resolutions and sought to defend those principles against encroachments even when initiated with the best of intentions. Mr. Bannerjee after passionately appealing to the principles of personal liberty said that they had been told that the opposition to the Bill argued their unfitness for responsible Government. To his mind it was just the other way and he asked the British officials to read their own history. Englishmen had strengthened and vitalised themselves for the great heritage of constitutional freedom which they were now enjoying. Indians were doing the same under their guidance and leadership, and were thus proving their capacity for responsible Government. Anarchists were only handfull and the speaker asked why the Government should make at departure from the ordinary law of the land against the protest of the whole community. Now that the Bill was about to become law, Mr. Bannerjee finally appealed to the Viceroy to withhold his assent to it until such time as it became absolutely necessary to extend it in any given area. He said much would be gained by such an act of forbearance.

The Council rose for lunch.

On the Council reassembling after lunch the Hon'ble Mr. V. S. Srinivasa Sastri continued the debate on the motion that the anarchical and revolutionary crimes bill be passed and said whatever this bill did not yet forbid men to cry when he was heard, and when they laid their last complaints he wished His Excellency would not exercise his privileges very rigorously and rule them out of order when they exceeded certain bounds, and he would try as far as he could to be brief and at the same time to the point. In the first place he wished to acknowledge heartily that both in the Select Committee and in the Council the Members of the Government who had taken part in this measure, had shown their (Indian) points of view great consideration and courtesy, but that does he must say the best part of their wishes still remained a mere wish, and the measure had run its preordained course. They had been accused of exaggerating the harmful effects of the Bill. He begged leave to say that as the Bill came to them originally they were fully justified in expressing the alarm that was felt abroad. It was only in the committee when they persuaded the members of the Government to put in a preamble and in various sections some words clearly indicating the scope of the measure the claim of home member came partially to be fulfilled. He said partially with regret. Let them examine one or two points. When they were considering the measure the other day it was conceded that the investigating authority should be under obligation to record the express finding of the question that the scheduled offence was really committed a connection with anarchical or revolutionary movement. They asked that a similar provision should be made in part one but the Government were unmoved. By resisting that demand and by their refusal to take away sections 124-A and 153-A from schedule, he thought that the Government had still laid themselves open to the criticism that the measure they were about to pass whatever the intentions of the Government might be, might at times be used to deal with ordinary political offences. On this point it seemed to him that it was fully open to the Government without violating the fundamental principles underlying the Bill to meet them and he regretted that the Government found themselves unable to do so. The history of legislation showed that when contentious bills came to be shaped the air was full of prognostication of catastrophe from those who opposed those bills, while those who defended them

were equally full of promises of the millennium to come. After events showed that neither the prognostications nor the promises came fully true. He hoped that this measure would not fulfill to all events all the prognostications given expression to here. No one would rejoice more than himself in that case, continuing Mr. Sastri said that they felt very strongly that the Bill was not now necessary was not now urgent; that it was inopportune and they believed it. The strength of their belief could not but be known to the Government. If it was necessary for the peace of Bengal and therefore for the peace or other provinces it was open to the Government with the knowledge they had to come with a measure conferring on them power to continue in custody the people they already held and to confine the people who were still at large against whom they possessed evidence. Instead a general measure causing the widest alarm was brought before them. Why was there this anxiety on the part of the Government when there was no special emergent need. It was just as well speaking solemn in this last hour that he should mention one or two things he had often heard. After referring to a paragraph in the "London Times" he said another cause which was put forward was that it was just as well that the Government were armed with this power before peace was signed, and fate of the Turkish Empire filled the hearts of Mahomedan community with dangerous discontent. Other people had said that when report of the Parliament on the reforms came out political discontent might take forms which might not be grappled with successfully unless the Government had extraordinary power. Yet another reason was suggested and he might walk warily when he brought it to the notice of the Council. A little while ago his friend Babu Surendranath Banerjee made an appeal to the European Members of the Council and to the European community generally, and if he refrained from repeating the appeal it was not because he did not believe in it but because he wished for one moment to appeal to his friends on somewhat lower grounds. He asked them to remember this bill of downright coercion was not going to apply to them at all, unless some one member of their community out of his excessive zeal for love of liberty chose to cast his lot with the fortunes of the downtrodden people of India. So secure were they from the evil effects of this measure that it was proper for him to appeal to them for their sympathy and chivalry if not for their support. If they could not support them they should at least refrain from casting any insinuations as to their loyalty, to refrain from saying that Indians who opposed this measure, not that they were showing incapacity to govern themselves that was nothing were exhibiting criminal sympathy with the anarchists. Mr. Sastri then referred to a paragraph in the representation of the European Association which he characterised as a foul libel on the character and motives of those who opposed this Bill. He said that the Europeans in India were alarmed at the coming changes as they dreaded that the criminals of India might attack their strongholds. This was another of the reasons suggested to provide to the great armoury of Government this bill in advance of its time. In a few moments the Bill would be law but it did not end there. They had still the aftermath consequences of the law to them, consequences to the Government no less than to them.

The Hon'ble Mr. Shukul said that he fully realised the responsibility of his position as a representative of the Zamindars and considered it to be his duty to oppose the motion. The Bill was subversive of all principles of English Law. The unfortunate attitude of the official members has made people think that the Bill was a settled fact and it had been great disappointment to the people. The non-official members had asked for the rejection of the Bill, for its republication and had urged amendments without avail. Protest meetings had been held and passive resistance advocated by Mr. Gandhi. The verdict of the country condemned the measure. He read out an appeal from the non-official members of the Central Provinces Council and entered his emphatic protest against the Bill.

At this stage at about four o'clock Admiral Lord Jellicoe came and sat in the Viceregal Gallery.

Sir Verney Lovett speaking on the Rowlatt Bill said with regard to the fear expressed about the danger that the active operation of the Bill would bring that he wished to point out that the tribunals by which the accused persons in certain contingencies would be tried would be tribunals of highest strength and authority. In considering the danger likely to arise in the case of Internes it was necessary to bear in mind that of 306 persons interned by the Government of Bengal, after careful investigation only six were recommended for release and under the provisions of the Bill non-officials would be members of the investigating authority. He emphasised that particular precautions had been taken to prevent any mistakes occurring. The Act would not be brought in operation except for the gravest reasons. As an administrator of some experience he would say that should the need be imperative it would be unwise in the extreme. The anxiety and fears of the Hon'ble members he said were unjustified by facts or by probabilities.

Sir Verney then replied at great length to some arguments to show that the loyalty of India had not been attacked and emphasised that the object of the Bill was to save loyal Indians from predatory criminal operations of a section of their fellow countrymen. He reiterated and emphasised his assertion that never would British Government nor British people tolerate the existence of revolutionary outrages in any part of the country and would take drastic measures to prevent it. He had not much experience of Ireland but when he visited that country he did not observe similarity of conditions.

The Hon'ble Mr. M. N. Hogg speaking on Sir William Vincent motion said that when the Bill was first introduced he voted for Mr. Bannerjee's amendment not because he thought it was the ideal solution but because he thought the Government should make one more effort to secure the support of Mr. Bannerjee and his friends. That effort had been made and considerable and important modifications had been made in the Bill and he regretted that the Government's efforts to secure that support had not been successful. When the Bill returned from the select committee, and Mr. Surendranath Banerjee moved his amendment he listened carefully to the speeches but he could hear nothing in the nature of a promise that if the amendments were carried they would in the September meeting support the Bill. No undertaking was given that during the interval they would endeavour to educate public opinion. That being so he could not see what was to be gained by postponing the measure. He supported

the measure because he was satisfied that special measures were necessary to cope with anarchical and revolutionary crimes, because he was satisfied that a law abiding citizen whatever his political views had nothing to fear from this measure. Referring to Mr. Sastri's observation about the paragraph in the representation of the European Association he said that he had not read that representation and therefore could not say how far it represented his views but he wished to point out that the paragraph said among those who opposed the Bill there might be some who sympathised with the anarchists. Mr. Sastri had complained of misrepresentation in this respect, but no misrepresentation could be more groundless one made by the Hon'ble Member. He saw no connection between the coming political changes, and the passing of this measure which was designed to deal with men addicted to anarchical crimes, designed to protect India from their invidious doctrines and teachings.

The Hon'ble Pandit Madan Mohan Malaviya speaking on the Rowlatt Bill said that they now officially recognised that the Government must feel as if they had made all possible concessions in regard to the Bill. Though the speaker and others thought otherwise he said it was a matter of satisfaction that the Bill was limited to three years. Some other useful amendments also had been made, but they did not at all touch the principles of the Bill. They did not quarrel with statement of facts contained in the Rowlatt report. Their difference was with regard to the recommendations. Proceeding Pandit Malaviya said that no English official could be more desirous than they were for the disappearance of anarchical crimes. Some of their finest young men had been drawn into revolutionary paths, and on a matter of that kind Pandit maintained no Englishman could be more anxious than an Indian. They were all agreed that revolutionary crimes had to be combated. The only difference lay in the method to be followed, and they insisted on judicial trial. Sir William Vincent had sermonised to them to do their duty courageously and realise their duty and realise their responsibility, they might be trusted to understand and realise their duty. The speaker then referred to the non-official support that was accorded to the Defence of India Bill. They were now happily in sight of peace, and did not desire to see the installation of Prussian militarism in some other way. Pandit proceeding referred to Indian help in the war and said that nobody could say that India had not done its duty in the war. It gave rise to a feeling that Indians must be treated better in the future and their hopes were of high order. After explaining the advent of the reform scheme Pandit drew attention to the resolution passed at the Bombay Special Congress for declaration of rights of liberty, the removal of the Defence of India Act, regulation 3 of 1818, Press Act, etc., and said that clearly showed that they Indians had hoped for substantial reforms, but where as they asked for bread they were now getting stone. They had asked for abolition of various repressive measures, but the Government of India had suddenly before peace was signed, introduced a Bill which he characterised as a compendium of repressive measures. The speaker next dealt at great length on the conclusions of the Rowlatt Report on which the Government had based the present legislation. He maintained that the report was not a complete statement, and did not take notice of the circumstances in Bengal and quite extracts from various statements in support of his contention.

While engaged in that task H. E. the President enquired of the speaker if he was speaking on Sir William Vincent motion or on Mr. Patel's amendment, or making a joint speech. If he was speaking merely on Mr. Patel's amendment the Viceroy said he would have to rule him out of order.

Pandit Malaviya said he was speaking on Sir William Vincent motion, and the amendment was not in the mind at all.

H. E. the president asked him to proceed. It was quarter to six. Pandit said he had no objection if the members wanted to leave for a few minutes.

H. E. the Viceroy said that was not necessary and added every member could leave whenever he liked.

Pandit Malaviya then proceeded and went on to show that it was greatly repressive measures in the past especially after partition of Bengal, that had helped the growth of revolutionary movement. If the Government relied again on repression that would not stand them in good stead always. Dealing with the Bill he said that they opposed it because it was wrong in procedure and substance, and excessively and unnecessarily drastic. Local Governments had abused similar powers given under the Defence of India Act etc, and they might abuse the power under the present bill in times of excitement. In conclusion Pandit Malaviya said that the Government had power, but it was not wise for them to disregard the feelings of those over whom providence had called them to rule.

Pandit Malaviya spoke for one hour and sixteen minutes.

Mr. Surma said that it was a time of sadness. He asked the Government to consider why had all non-official members agreed to protest against this legislation. The Rowlatt Committee said that there was a revolutionary movement, and the ordinary legal machinery had broken down. He declined to accept their conclusion. He could not allow the Government at a time of peace to say that without extra ordinary powers they could not cope with an ordinary situation. The opposition of non-official members to this Bill rested on fundamental principles. If they were convinced of the necessity of the Bill they would have loyally co-operated with the Government but he considered it unnecessary.

Sir Dinshaw Wacha entirely agreed with what Mr. Bannerjee said he held that the entire enlightened intelligence of United India joined in condemning the measure. As a practical politician he saw its unwisdom and thought that the Government ought to have accepted Mr. Bannerjee's amendment for republication in its own interests as well as the interests of the people. He appealed to the Viceroy to withhold his assent.

Mr. Patel's amendment was put to the Council and lost by 35 votes.

Sir William Vincent winding up the debate strongly repudiated the charge that the Government had been callous to public opinion. On conclusion of Sir William Vincent's speech Mr. Patel rose to a point of order and said that the Bill could not be passed to-day because an

amendment was proposed. The Viceroy having ruled it out of order, Sir William Vincent's motion that anarchical and revolutionary crimes bill as amended be passed was put and agreed to. Division being called the Bill was declared passed by 35 to 20 votes.

The Council adjourned at 6-30 till to-morrow.

Mr. K. K. Chanda (Assam) said that in a few brief hours the measure would become the law of the land. They had fought the hardest but failed to confirm the British tone of justice owing to the organized opposition of officials whose forefathers laid their lives to inaugurate it. Their defeat was more glorious than victory and there and read the proceedings of the debate would realize that they were on the right and the Government on the wrong but on by means of constituted official majority, and they had the power to carry whatever they wanted. If the officials were left to themselves the voting would have been different, because he still believed that some of them at any rate would not have surrendered their freedom of thought. The measure passed to-day would become a permanent record of the confession of failure in the rule of India according to law. After a rule of one hundred and fifty years the Government confessed that they were unable to govern one of the greatest nations of the earth by law and they had recourse to lawless law. There could not be a stronger proof of the bankruptcy of bureaucratic statesmanship. He appealed to the Viceroy to withhold his assent.

Mr. Babay associated himself with the remarks of Mr. Bannerjee and emphasized the importance of how the law was to be administered. He hoped local Governments would administer law in a way as to inspire public confidence. He opposed the Bill.

The Maharaja of Cassimbazar said that there could not be any doubt that the Bill was a drastic measure, and could not see the wisdom of the policy which had inspired this legislation on the eve of the grant of responsible Government. The bill would give a blank cheque to the police and three fourths of the grievances of the people against the British Rule were connected with the treatment they received at the hands of the police. The bulk of non-official opposition was inspired by the dread of the police in no other part of the world such a bill would be wanted and even if passed would be so much dreaded.

Dr. Sapru said that His Excellency's name had for the last two years been associated with measures of reform and he was sorry that the name was going to be associated with the measure before the Council. The last 20 years had been a period of political experiment, but never during those twenty years had there been such a situation as was found in the present case. Both on the side of the Council people of all shades of political opinion and in their concern for the welfare of the country and why was it then that against the unanimous protest of the non-official members the officials had consented to pass his law. Were they to believe that the commensurate was wanting in the non-official members and patriotism and judgment were concentrated on the ministerial benches. Every student of constitutional history and law knows how English law differed from continental law. In England the powers of the Executive in matters of arrest and detention were circumscribed and there in lay the peculiarity of the English law. If there was one thing which recognized the people of India to British rule that was their faith in the rule of law which insured personal freedom. That rule of law this measure would impair and lead the people and the Government into danger. He knew that the home member has assured the Council that the measure would be applied only to anarchical and revolutionary crimes but the experience of the past had not been encouraging and people were justified in fighting sky of unlimited powers being given to the Executive. The enactment of this measure would mean that the Government admits that the existing machinery of law had completely broken down. That was not so. And it would be dangerous to forearm the executive in anticipation of a danger. The proposed measure was extraordinary and uncalled for. The Home Member had admitted that repression alone cannot root discontent from the body politic. That was so. No one knew what the reforms would be like and if they would be like those recommended by the Viceroy. And before these reforms it would not be judicious to arm the executive with extraordinary powers.

Madras Member Resigns.

At the conclusion of to-day's meeting of the Imperial Legislative Council when division on the motion to pass the Rowlett Bill was announced (20 against and 60 for the motion), and when the Bill was declared passed, Mr. B. N. Sarma (Elected member of Madras) handed in his resignation to His Excellency the Viceroy.

Hon'ble Mr. B. N. Sarma in resigning wrote as follows to H. E. the Viceroy:—

The passing of the Rowlett Bill in its present form at a time of peace is a dangerous violation of the fundamental principle of jurisprudence and the constitution a grave menace to the liberty of the subjects and perhaps marks the beginning of its end. It is with deep regret therefore that I beg to tender my resignation of the Membership of the Indian Legislative Council and beg that it may be accepted.

Ever and truly loyal.

I beg to Remain.

Sir,

Your most obedient servant.

(Sd) B. N. Sarma

Mr. Sarma leaves Delhi almost immediately.

Amendments to Excess Profits Duty Bill.

In connection with the Excess Profits Duty Bill notices of a number of amendments have been received. Sir James Meeson will move on the 19th (1) That in Clause 2 after the definition of business the following definition be inserted namely "Chief revenue authority means the

Board of Revenue or the Financial Commission in provinces where those authorities exist, and in any other case such authority as the Local Government may declare to be the Chief Revenue authority for the purposes of this Act (2) That in Clause 7 after the words "On the application" the words made in accordance with the provisions of section 11 (2) (b) be inserted. (3) That in subclause (1) of Clause 9 after the words "on the application", the words "made before the 31st June 1919" be inserted. (4) That clause 11 be renumbered as subclause (1) Clause 11. (5) That to Clause (1) of Clause 11 as renumbered, the following subclauses be added namely:—(2) At the time of furnishing such particulars such person shall (a) state the method which he desires to be adopted for the purpose of (1) ascertaining the profits of the business in the accounting period under Section 5 and (11) determining the standard profits under Section 6, and (b) make any application which he desires to make under section 7 for an allowance in the calculation of the amount of the excess profits duty. (3) Where any person fails without reasonable cause or excuse to comply with the provisions of sub section 2 (a) the Collector shall proceed to ascertain the profits of the accounting period, and to determine the standard profits by such method provided in this Act as he thinks fit.

Mr. Hogg will move:—That in Clause 18 (2) (c) after the word "ownership" the words "during any period which can be selected for the purpose of ascertaining standard profits or during any subsequent period prior to the commencement of this act" be inserted.

Mr. Ivengar will move:—(1) That in a Clause 4 for the words "fifty per cent" the words "thirty per cent" be substituted. (2) That in schedule 1 after item 5 the following item be added: (6) Any business the income of which is derived from banking or money lending."

A Hotel Tragedy.

CALCUTTA, March 17.

A European woman, named Jeannette Murray, wife of Alexander Murray, said to have been employed until recently as an assistant in a jute mill, was found dead in bed at the Continental Hotel on Sunday afternoon in strange circumstances. It appears that a sweeper going to the bath-room noticed an offensive smell and saw the body lying on the bed. He informed the hotel management, who promptly notified the Police. On being questioned by the Police the husband, who was in the room at the time the discovery was made, stated that his wife died suddenly on Saturday evening. The body, which was already discoloured and showed signs of abrasions, was removed to the Morgue, where it was viewed by the Coroner, who ordered an inquest to be held on the 24th instant. In view of the reference of the husband regarding the matter, he was detained and presented to-day before Mr. Shaw, Deputy Commissioner, who released him on bail pending the inquest.

During the small hours of Sunday morning a fire broke out in a West Hill Calcutta rice mill owned by Messrs M. A. Mohamed Hussain & Co. The origin of the fire is not known. The fire was brought under control by a large number of people, who were attracted to the scene by the flying flames. The loss is estimated at about Rs. 3,000.

A political conference of Sikhs will be held in the Bradnash Hall at Lahore, on the 30th instant, when members of the community from various places in the Province will come together to decide the question of starting a political organisation of their own. The Hon'ble Sir Sirdar Bahadur Sardar Gajjan Singh will preside over the gathering.

The giant Handley-Page arrived at Lahore at 10 o'clock on Monday morning from Ambala and made several flights over the city. Large crowds gathered in the streets and all eyes were turned for the time towards the huge machine. The Handley-Page is at the aerodrome at the Lahore Cantonment.

The Burma Chamber of Commerce draws the attention of the Financial Commissioner to the serious annoyance and distress caused by the shortage of small change which cannot now be obtained even in the Post and Telegraph Offices, which shortage is hindering travel by rail and Tramways. It is causing injustice to the poor who are unable to cash notes except at a discount and may be productive of undesirable results if not promptly remedied.

The following press communiqué has been issued by the Punjab Government:—Among the recipients of grants sanctioned for the year 1918-1920 in favour of officials and ex-officials who have rendered military or political services of a distinguished and exceptional character in connection with the war are the heirs of the late Sayad Nadir Hussain, Thakildar, who, as will be remembered, was murdered last year in Shahpur District while engaged in recruiting. A grant of 155 acres of land on lease grant terms in Lower Bar Doab Canal Colony had been made to his three sons jointly.

At a Conference held at Calcutta on Sunday under the auspices of the Bengal Provincial Conference Committee, a resolution was passed adopting the principle of passive resistance with a view to carrying on a steady and persistent protest against the Rowlett Bill and calling on the country to do likewise. A committee, consisting of Messrs B. Chakravarty, C. R. Das, Fazul Huq, H. A. Dutt and I. B. Sen, has been appointed to suggest practical steps to carry the principles into execution.

A serious outbreak of fire was reported at the Union Jute Press Chittore on Saturday at 1-30 in the afternoon. The godown is situated at the northern end of the press premises with three to four others in close proximity, all stocked with jute. When the alarm of fire was given a general stampede of coolies took place. Some jumped from the ground floor windows while those above rushed down steps in a panic. It is reported that a child of one of the coolies is missing, and it is believed that he has been burned to death. After an hour the fire brigade got the fire under control. About four roofs fell in, and later a large portion of a wall collapsed. The press belongs to Babu Kishore Podder, who contributed sixty-five and half lakhs to the war loan. The damage is estimated at two and half lakhs.

చెన్నై నగరపాలకసంఘము.

(c)

చెన్నై నగరపాలకసంఘము నిన్న సా.సం.కాలము సమావేశమయ్యెను.

ప్రశ్నోత్తరములు.

మాండుకోట్లయొక్క ఆసక్తి ప్రికరమును ప్రితిని గూర్చి మా రంగాచార్యులు గారు చేసిన ప్రశ్నకు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచు దొంతనమువారి భవనమునుండి మంరోవిగ్రహము తరకు రోడ్డు బాగున్నదనియు పంటమొదలు రికన్ విగ్రహముతరకు రోడ్డు బాగుగలేదు గాని ట్రాంబారు చేయుట గురించి పరిష్కరింపబడువరకు సేమిచేయుటకుల్ల లాభములే కని ఆధ్యక్షులు సూచించిరి.

ట్రాం సమ్మకట్టు

ఈ గురించి జేకాదాకా గారు డ్రెస్సింగ్ గారూం కంపె నీ యందొక్క లగ్జరీ కారు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచు, సరి వాచ్చు తనిలోనికి తిరుగ వచ్చును శత్రుకో చనివాల్చితే తెలియవలదు గాని తమ సేమియు తెలియదనిరి.

గవర్నరుగారికి విద్యోగము

నొకగవర్నరు యొక ప్రిన్సిపాల్ గారు డి. బి. త్యాగరాజు శ్రేష్ఠిగా తరఫుండిన వని తెలియజేసిరి.

ఈ ప్రిన్సిపాల్ గారు సహించుటకు పూర్వము ఇట్టి ప్రిన్సిపాల్ గారు నభివృద్ధి సందింపకుండు కాలకి కాదనియు, ఈ చట్టపు 76 వ క్లౌజు ప్రకారము యితరవర్తకు ముందుగా కాన్స్టేబుల్ వనతో సంబంధించిన చర్యనే చేయవలెననియు రంగాచార్య గారు సూచించిరి.

ఆధ్యక్షు లిందుకు తమ ప్రతిపాదనలను తెలియజేసిరి. సభతో సంబంధించిన చర్యనే మొదటిదశలో వేసియు, ఇతరవర్తకులను ముందుగా మొదటిదశకు పిలువవలెనని సభే తేరిగిరి.

త్యాగరాజు శ్రేష్ఠి గారు ప్రిన్సిపాల్ గారు సహించిన పిమ్మట దానికి క్లౌజు 76 ప్రకారమును ఎవరైన నుపసాహించ వచ్చునని ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వము నుండి కాదనియు, ఈ చట్టపు 76 వ క్లౌజు ప్రకారమును విధియుగా సాంకుని ఆధ్యక్షులనిరి.

త్యాగరాజు శ్రేష్ఠి గారు తమ ప్రిన్సిపాల్ గారు సహించిన చర్య, గవర్నరుగారు 29-వ కేజీ కేజీలోవున్న వారు కాబట్టి యీ ప్రిన్సిపాల్ గారు సహించుటకు సామర్థ్యము లేదు. ఈ సాధ్య సుదముగ సాంకునినియు, చెన్నైలో నున్నవర్తకు ప్రాంత భవయినవారు దానిని నివారించుటకు ప్రమాణ చాల క్లిష్టతతో వనితే యొక పంపును సేవ్వవలెననియు, విద్యార్థినియు మై మిగుల క్లిష్ట పడింది. శ్రీరాం కళాశాల మొదలైన వారిని స్థానికీకరియు శ్రీరాం రాజకీయశిక్షణాశాలకును విద్యోగ లు కలిగియుండు వివిధయొన సంబంధమును లేదనియు సూచించిరి.

మహమ్మద్ ఉస్మాన్ సా హెబు గారు ప్రిన్సిపాల్ గారు సహించిరి.

ప్రస్తుతము సభ నిమిత్తం జేయవలెనని సమయము, తిరుగ ప్రిన్సిపాల్ గారు మూడవవారములో సభ సమావేశము కావచ్చు ననియు, యీ విషయమై యిప్పుడు చాలోచింపవలెననియు, తమకు గవర్నరుగారు సహించియుండువారు గౌరవము కల దనియు రామస్వామయ్యగారు సూచించిరి.

మొక నిట్టి ప్రిన్సిపాల్ గారు మొదటి ఉపసంహరణకును సహించిరి. ప్రిన్సిపాల్ గారు తిరుగ ప్రతిపాదించుటకు మున్నందులకు విచారించుచు, ఇట్టి విషయమునందులలో కాన్స్టేబుల్ గారు సభ్యులు జోక్యమును కలుగజేసుకొనిన యెడల వ్యవహారమును చెడుగగునని నిశ్చయించిరి.

ఈ విషయమై జేదాల్ ప్రాంతము విస్తారము కావచ్చుననియు, కాబట్టి త్యాగరాజు శ్రేష్ఠి గారు ప్రిన్సిపాల్ గారు సహించువారిని నివారించుటకు సామర్థ్యము లేదు. ఆధ్యక్షులు సభలో నిశ్చయించున ప్రశ్న గారు ప్రిన్సిపాల్ గారు సహించువారిని నిశ్చయించిరి.

సామాన్యపు పంటల దిగుమతి

లండన్, మార్చి 12:—సర్వ సాధారణముగా పంటలు తెలియబడుచున్నాయి.—సామాన్యపు పంటలను కరువులను దిగుమతి చేసికొనుట కీయదైన లై సెన్సు ఉద్దేశములు బంగారమునకును, బంగారము కలిపియున్న వస్తువులకును ఆనకర్తలకు. తిన్నగ బ్యాంకు ఆఫ్ ఇంగ్లాండును కంపెనులకును మాత్రము ఆనకర్తలను. ప్రాంతీకమే హామ్యురసములు తప్ప కట్టిన సారాయిలను ఇది వర్తింపదు.

ప్రజాభిప్రాయములు

విలేఖకులకు సూచన.

వివాదపరిష్కారము; ప్రాధికారాదులవ్యవహారము; ఆచారములు;— ప్రకటించలేనందులకు తెలియచేయుచున్నాము. సంపాదకుడు.

I "కృష్ణాజిల్లా రైతుల మహాజనసభ"

సప్తమసమావేశము - తాడేపల్లి గూడెం 26-8-19 తేదీ బుధవారం.

అయ్యో, తమవ్రతకాముఖమున 6-8-19 తేదీన 11 గ్రామములను ప్రయోగముచేసి, కృష్ణాజిల్లా రైతుల మహాజనసభ, సప్తమసమావేశము తాడేపల్లి గూడెం (గ్రామములో 18-8-19 తేదీన కూడుకూడ) ప్రయోగించియుంటిమి గాని కొన్ని యవంతర కారణములచే నదియ సభ జరుగనందున 26-8-19 తేదీ బుధవారం ఉదయము 12 గంటలకు తాడేపల్లి గూడెం (గ్రామములో) భిమవరం తాలూకా నిడమర్రు (గ్రామము ప్రక్కను) మొగిల్ల శ్రీ నిడమర్రు లక్ష్మయ్యగారి యాజమాన్యమున సమావేశమగునగాన సోదరరైతులందరు తప్పక దయచేసి బ్రాధి కులు.

జిల్లా రైతుల సంఘ కార్యనిర్వాహకసభ కూడ జరుగును. (భోజన వసతులు యేర్పరచబడును.)

కామూరు మేకటచలవతి చాదరి.

శంకర వేంకటేశ్వరరావు.

కృష్ణాజిల్లా రైతుల సంఘ కార్యదర్శులు.

దామోజిపురపు నరసింహ్య రావు.

ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షుడు.

II గ్రామోద్యోగములు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాంపాదకవనము:

అయ్యో, గ్రామోద్యోగముల వారసత్వపు హక్కులను గురించి, గ్రామోద్యోగముల గూర్చి ప్రసంగించుచు, కృష్ణాజిల్లా రైతుల సంఘమువారు గ్రామోద్యోగములయెడల గావించిన తీర్మానములు ప్రకటించుచున్నందున ప్రస్తుతము రయితు నాందోళనముచేయుచున్న యిక్కట్లను వాటుటకుమాత్రము గ్రామోద్యోగముల లోడ్బాటసరమగునను హేతువుచేతను అట్లు తీర్మానించుచున్నందున నుండునది రయితుల సంఘమువారు జవాదరజీయముగాని తీర్మానములకు తావియ్యజనదని చాడరి గారు హెచ్చరించుచున్నారు. కృష్ణాజిల్లా రయితుల సంఘమువారు గ్రామోద్యోగములయెడల గావించిన తీర్మానములకు చాడరి గారు ఎంతటి యూహను గడంగియోయించితిరా? రయితుల సంఘమువారు లోకస్వామ్యము ప్రకారం జేయుల పూర్వపు హక్కులను, ఎరరిచి వారికి, నుండవలె నను నుజారసంకల్పముతో నుడుకొని గ్రామోద్యోగముల పట్ల జేయుచున్న తీర్మానములుగాని, చాడరి గారు తలచినట్లు రైయితులయిక్కట్లు ప్రస్తుతము తప్పించుకొనుటకు కడముగా జేయుచున్న తీర్మానములు గావని జగం బెరింగియే యున్నది. ఇకను చాడరి గారి మానసమున మొలకలెత్తు న్యపరిపాలనాంకురాభివృద్ధికి హేతువుచేయిన, వాల్మీకీయంటి గ్రామోద్యోగపోషకుల తరకరములనుండి యుండునట్టి హక్కులను మొదలంట పెరికివేయుటయే. చాడరి గారు నూతనహక్కులను గురించి పోరాడుచున్న స్థితిలో వంశపరంపరాయున్న గ్రామోద్యోగహక్కులను నిజపుకొనుటకు ప్రయత్నములు జేయుట యెట్లు పరిహాసాస్పదముగ నుండునో మజనుక విశేషము కాగలదు.

ఎల్లంరాజు - విజయ రామయ్య.

III కాంగ్రెసు రాయబారము.

కొండ వేంకటప్పయ్య పంతులుగారి పర్యటనము.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాంపాదకవనము:

అయ్యో, ప్రఖ్యాత రాజ్యాంగపరిస్థితుల ననుసరించి కాంగ్రెసు కాయబారముయొక్క యావశ్యకత అందరికీ జెరిగియే యున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని అసంఖ్యసంఖ్య పక్షమున వదిలేల యాభ్యుదయ వసూలు అగుటకు దత్తమండలములవారు విరళముగా నిర్వహించు కింకను గొంతకాలము పట్టుకుగాని ప్రస్తుతము విరివిగానియ్యనుటకల్ల. ఇక ఆత్మసర్కారులవారు దీని

భరించునట్టి స్థితిలోనున్నది. ఆ ఆత్మసర్కారులలో గలవాం మండలమువారు మన మండలములకు నిచ్చెన రుతుకు సంగోరుభాగము ఉత్కర్షణార్థములే నిడియున్నది. కావున వారు కొలదిద్రవ్యమును క్రమిచ్చెనరు. పోగా వికాసపట్టాము, గోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు, నెల్లూరు, మండలములవారు మాత్ర మేంబాద్రవ్యమును భరించవలసి యున్నది. కృష్ణా మండలమువారు తూర్పుభాగము వసించినవారు పట్టాభి సీతారాజ్యుగారు రాయవారుగ నిండుండుకేగుట వ్యక్తులై పంతులుగారికి జెలిచి జేసినారు. వారికి కనీసము 5 వేల రూప్యములు కాల లసియున్నది. వీటినిన్నిటిని సోదరరైతుల గ్రహించి మొట్ట నే వనికి (పారంభించెనరు గాక! వేంకటప్పయ్య పంతులుగారు బాపట్లనుండి తెచ్చెనచ్చిరి. బాపట్లవాస్తవ్యము మారుమూలములు కానుక నొసంగిరి. తెచ్చెనవారు 500 రూప్యము లొసంగునీశ్యయించిరి. నేనుతిరిగి నిజముచాడకేగుచున్నాను. వారేమి యొసంగెదరో తెలియజున్నది. ప్రతియూరుకు పంతులు గారేగుటకు నలువవవన. అదియును గాక అనంతపురము నందలి యాంధ్రమహాసభానిర్వహణాధ్యక్షులు నిత్యసంచారము జేయుటలసియున్నది. కావున రాష్ట్రసంఘములు, జిల్లా సంఘములు, తమవీలుకొలది వసూలు చేయుచు గాక! పెనచెలుకురు.

IV దత్తమండల గ్రామోద్యోగములకొక విన్నపము.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాంపాదకవనము: అయ్యో, ప్రభుత్వమువారు మన గ్రామ ఉద్యోగములను గురించి 1894-95 సంవత్సరముల కొనసంఖ్య నవరించిన ద్వేషించి 1918 అక్టోబరు 22 తేదీ పోర్టునెంటు బాడ్లి గెట్టు నందు 1911 నుం జనరరి, ఫిబ్రవరి మొదలగు నున్న జిల్లాగెట్టులందును ప్రకాశింపజేసినది యిదివరలో గ్రామోద్యోగములనుండి గడువుకు తిరిగి వృద్ధిపడి 30-4-19 తేదీ వరకు ఆ త్వరిత దయాన ములై వ్యవధి నొసంగి యున్నాడు. ఈ విషయములో మన మిత్రులు నుత్తర సర్కారు గ్రామ ఉద్యోగ భిరుతులు మన యపూర్వపు వంశ పారంపర్యపు హక్కును కోల్పోయినంతట మన కిక ముందు రాబోవు సమస్తకర్మములను గ్రామ పరిపాలనా పౌష్టకమునకు కల్గెడి లోపమును మనల నీగారు ఉద్యోగ పదవుల నుండి తొలగించుటకును, చేర్చుటకును, మొదలగు సభికారములు, తనా శిల్ దార్లకును, డిప్టీ తనాశిల్ దార్లకును, ఇచ్చుటలో, కల్గెడిలోపములను నీదిత్తు కాననము (బిల్లు) వలన మన కుటుంబములలో, నికముండు కలగజోవు కలహములను, మొదలగు సంగతుల నెల్ల స్పష్టముగా విశదీకరించి తమ కోర్కెల నెల్ల దొరకనమువారికి నివేదించుకొనుచున్నాము. "ఇట్లుండ మనదత్తమండలమువారు మాత్ర మేదోక్తమును కల్పించుకొనవలెనుట సమంజసమా?" "అటుగని దయ్యమైన పెట్టదనుట లోకోక్తి నీనియమై కొంత పనిచేయుచున్నది." మనకు జమాబుండి శిస్తునూత్ సమయంకరి, మనమందరము ఏకభవింది సభలు జరిపించి, సర్వవసానమును నివేదించు కొనుటకై 30-4-19 తేదీగల గడువును 30-6-19 తేదీ వరకై వను వృద్ధి పర్వకలెనని, తంతివారలుగాని, తక్షణం మనాజరి అట్టిల ద్వారా నైన గాని మన మద్రాసు ప్రభుత్వమువారికి ఈ మాత్రమునము లోగా, మన దత్తమండలములవారందరు తెచ్చుకొనుచున్న ప్రాప్తింపుచున్నాను. ఇట్లు తమ మిత్రుడు.

కోమాకు కమలా } కె. యల్లప్ప కరణం.
పురం తాలూకా. } కడమండల గ్రామ ఉద్యోగి
15.2.19 } మహాజనసభ కార్యదర్శి.

V కలకత్తా విద్యార్థి సంఘము.

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాంపాదకవనము: అయ్యో, ఈమె 8-వ తేదీ శనివారమున వై సభలో ఆమోదించబడిన ప్రధానతీర్మానము లిటు బొందుపరచబడినవి: సునితనభ్యుదయ రెండుపార్టీలూగ చీలి యుండుట చేతను, తటస్థముగనుండి ఇద్దరిలోను కలసిమెలసి తిరుగువారు విషయములను సమర్థింప లేకపోవుటచేతను ఈసమితియొక్క భవమును (నుమారు 150 రూప్యములు) సమితి తరపున ఆంధ్రగ్రంథముల యావమునగాని మరియు యేనిభవమునగాని కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయమునకుగాని చెప్పపురి ఆంధ్రసభవారికిగాని

లేక బందరు ఆంధ్రవాతీలు కళాశాలకుగాని ఇంకేంభవమునైనను బహుమతిగ నొసంగుటకును, ఆ విషయము నైనా రిపో ఆత్మ ప్రభుత్వములు జరుపుటకు ఈ సభవారు సమితి ఆభ్యర్థకులకు నీ వి. రామక గారిని కోరుచున్నాడు. కలకత్తా ఆంధ్రవిద్యార్థులు దార్శినిక మూర్ఖభాషాజే నను ఒక శిష్యులుగా యావర ఆంధ్రవిద్యార్థి మహాసభవారిచే ఆమోదించబడుటకుగాను ప్రతినిధులకు వంపరల యును. మరియు ఈ సభవారు ఆంధ్రవిద్యార్థులై వృత్తివృత్తుల న్ను ఆంధ్రవాతీని ప్రాజెక్టువల యురట్లుగా హెచ్చరించుచున్నాడు.

ఆంధ్రవిద్యార్థి మహాసభా కార్యదర్శిగారికి ఈవిధురీతి వ్యాఖ్యము నెల్లూరులో ప్రకటించబడుటగాను ఈసభవారు పంపుచున్నాడు:— (అ) ఆంధ్రవిద్యార్థి కర్మమును నిర్వహించే యునది మాత్రమే. ఇటు ఆంధ్రభాషయే కావున భర్తృకాల సర్వావస్థలయందును ఆంధ్రభాషయే జరిగింపుచు మన భాషకు స్వరూపమును ఇచ్చి యునుకల వ్యాసములగును మాట్లాడుటయగును ఆత్మప్రభుత్వములందుకు తక్షణమే త్వరితం కలెను సమయ కలగు స్వల్పముకలగుట లెక్కజేయక బల వంతులుగ నై ఎవరికి తోడినట్లు వారు స్వభాషాగారమును నిలవజేట్లయియును. (ఆ) మన తరీఖులయను భాషాసాధన లనుకూడ ఈశిష్యులనుబట్టి మ. క. తోడ్పడునట్లుగ బలవంతము చేయులయును. (ఇ) ప్రతి ఆంధ్రవిద్యార్థి యు వారవ్రతి కలు గాని దినపత్రికలుగాని ప్రభుత్వమున ఆంధ్రప్రదేశ్ కలె చదివి విషయములనిరసించి ఇంగ్లీషుకత్రికలు చదువరలెను. ఇంగ్లీషుకత్రికలయినను వర్తమమున ఆంధ్రులచే నకువలెను నవి చదివిన పిమ్మట ఇతరకత్రికలు చదువరలెను. (ఈ) ప్రతి ఆంధ్రవిద్యార్థి యు ఆంధ్రములో వక్తవ్యము నేర్చుకొనిన పిమ్మట ఇంగ్లీషులో వక్తవ్యమునకు తరిగిన కావలెను. ప్రతి ఆంధ్రవిద్యార్థి యు తెలుగుకత్రికలకు వ్యాసము వ్రాయుట నేర్చి వ్యవధి యుండినయెడల ఇంగ్లీషులో వ్రాయుట నేర్చుకొనవలెను. ఇంగ్లీషులో రాజకీయములు వ్రాయవలెనయెడల తెలుగులో రాజకీయములలో తయారుయి, ఆంధ్రులచే నడువ బడు ఇంగ్లీషు కత్రికలకు వ్రాసి ఇకను పిమ్మట యుండినయెడల ఇతరకత్రికలకు వ్రాయవలెను. (ఉ) ప్రతి ఆంధ్రవిద్యార్థి యు ధనము కామగొని ఆంధ్రజేతములోని ఆంధ్రప్రదేశ్ కల్గిటికిని పోవలెనని, ఇంకను విరిగినయెడల ఆంధ్రజేతములోని ఇంగ్లీషు కత్రికలకు పోవలెనని ఇంకను భాగ్యవంతు డయ్యె నేని ఇతరకత్రికలకు పోవలె నీయవలెను.

వై తీర్మానము లామోదితము లయినతరువాత మాతన శిష్యులనుకొక్కమారు సమితియందు ప్రోత్సహనమైన మాలికను, ఎదురు గానున్న ఆంధ్రజేతపు రంగుల చికిరీకలెమునకు కన్నా కచారతి నొసంగుచు నిలుచుండి సాష్టాంగ నమస్కారములు చేయుచు విద్యార్థులు చదిరిరి.

వండ్రంగి కేశవరావు. బి. ఎస్. పి. అభ్యర్థకుడు.

"శ్రీధూనిలూడి వేదవిద్యార్థి సమావేశానికి గొడవర్తి వేంకటకర్తం శ్రేష్ఠిగారి కుమార్తె వివాహసందర్భమున పిరుగు 5-0-0 ను, వెండ్డి కొమరుడు" యంపా మొకటేక్కిన 10-0-0 యును విరాళమునగిరి తెచ్చుటకు సంకల్పించుచున్నాడు అని ఆపాతకాలలో ప్రధానోపాధ్యాయులు వ్రాయుచున్నాడు.

మామూరు తాలూకా సమావేశవరవతి రెండవ కాణా పురము 17-8-196 తేదీ సమావేశంలో జరుగబడును. ఆనాడే శ్రీ సమావేశవరవరవరవరవరవర ఆంధ్రసంచారగ్రంథాలయము చికిరీకలెను ప్రదర్శించురు. నుకరనిధ ఆంధ్రులను గౌరవనీయులు అగు భూవతిరాజు వేంకటవతిరాజుగారు ఆగ్రాసమున వసించురు. ఈసభకు జేకాభిమానులైన విచ్చేయబ్రాధింపుచున్నాము. కలమంగళము. కె. వెంకటాచార్య

జనస్థానములు:— నెల్లూరు రంగవాయికులపేట వేదస్థానము బ్రున్తి కందాడై శ్రీమాన్ ఆచార్యులుగారి మిడమైలాపూరు భర్తృకాల సభసమావేశములో 11 యరగుడిపాటి వేంకటచలం వంతులు బి. పి. చింతక. గారు, 2 కే. వి. రావు వానార్యులు స్థిరమైన వారుగా నిలువడి శ్రీ నెల్లూరు జిల్లాకల్లెటరువారి పుత్తయ్య పొంది శ్రీ జిల్లాపడ్డి కోర్టులో కేసు దాఖలుచేసినారు.

Printed and Published by K. Nageswara Rao, at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty Street, Madras.